

INSTITUTIONEN FÖR SOCIALT ARBETE

**”In fact Caring youth has done good for me. Caring youth has
changed my behaviours”**

En kvalitativ studie om stöd- och hjälpinsatser som ges till ungdomar på Caring
youth.

SQ4562, Vetenskapligt arbete i socialt arbete, 15 hp
Scientific Work in Social Work, 15 higher education credits

Kandidatnivå

Termin: VT 2017

Författare: Siri Hammenberg och Emelie Nilsson

Handledare: Annelie de Cabo

Abstract

Title: “In fact Caring youth has done good for me. Caring youth has changed my behaviors”- En kvalitativ studie om stöd- och hjälpinsatser som ges på Caring youth.

Author: Emelie Nilsson och Siri Hammenberg

Keywords: Caring youth, NGO, sex work, support and stigmatizing.

This study was conducted in Kampala, Uganda at an organization we have chosen to label *Caring youth*. *Caring youth* pursues program activities for young people, who in one way or another are defined as vulnerable by the organization under scrutiny in this study. Beneficiaries at *Caring youth* are offered an education in vocational skills and they receive psychosocial support. The aim of this study is to examine the support given and received at *Caring youth*. The primary focus is on *Caring youth*- participants, young women to be more specific, who have experiences of selling sex. The study is based on eight interviews with both social workers and clients who participate or have participated in *Caring youth*'s programs. The theoretical framework is post-colonial theory, intersectionality, labeling theory and stigma. Our results show that the clients are getting help with behavior-changing issues, in a positive way from the client's perspective. However, our results also reveal a problematic image where both social workers and clients define sex work as a bad behavior in a need of a change. It became clear that *Caring youths* work primarily are directed towards women, placing most of the responsibility and blame towards the specific targeted group they explicitly aimed to empower. Furthermore, the results show that many of the informants have succeeded when completed the program. They have what could be labeled as a “success story” after graduating from *Caring youth*: especially if managing getting a job related to their vocational training. The program education seems to provide the participants a way out of sex work, and in addition the important experience of being included in the community. Nevertheless, a problematic contradiction to the “success story” seems to appear when the social workers reveal that not all the clients have succeeded and some dropped out of the program. Important factors that can make a client drop out from *Caring youth*'s program can be shame and stigma. Most importantly, the results show, in terms of how the clients have experienced being excluded from both the community and within the organization, that effects of the support that the clients get from *Caring youth* should be under scrutiny. Informants disclose a considerable difference of how they are treated after their graduation at *Caring youth*.

Tack till...

Vi vill börja med att tacka våra informanter på Caring youth. Utan er hade vår undersökning inte gått att genomföra. Vi vill tacka för tiden och hängivelsen ni har lagt ner på intervjuerna. Enormt mycket kärlek till er och vi önskar er all lycka i framtiden.

Ett stort tack vill vi även ge till vår handledare Annelie de Cabo. Du har varit stöttande, peppande och kommit med ny energi från början till slut. Du har fått oss att förbättra vårt arbete, reflektera ytterligare kring vårt ämne samt fått oss att känna att vår studie är viktig.

Innehållsförteckning

1. Inledning och problemformulering.....	6
1.1 Syfte.....	7
1.2 Frågeställningar.....	7
1.3 Begreppsdefinitioner	8
1.4 Relevans för socialt arbete.....	8
2. Bakgrund.....	10
2.1 Uganda.....	10
2.2 Socialt arbete i Uganda	11
2.3 Caring youth	12
3. Tidigare forskning.....	14
3.1 Risker, samhällelig respons och social stigmatisering.....	14
3.2 Socialt arbete och återintegrering i samhället	17
4. Teoretiska utgångspunkter	19
4.1 Postkolonialism och postkoloniala studier	19
4.2 Intersektionalitet.....	21
4.3 Stigma och stämpling.....	22
5. Metod	25
5.1 Metodval.....	25
5.2 Litteratursökning	25
5.3 Datainsamling och intervjuguide.....	26
5.4 Urval och informanter	26
5.5 Genomförande av intervjuerna	27
5.6 Förförståelse	28
5.7 Analysmetod	29
5.7.1 Analysgenomförande.....	29
5.8 Arbetsfördelning	30
5.9 Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet.....	31
5.10 Etiska överväganden.....	33
5.11 Metodkritik	35
6. Resultat och analys.....	37
6.1 Sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad? ...	37
6.2 Success stories.....	41

6.2.1 Att hjälpa andra kvinnor	42
6.2.2 Har alla klienter en success story?	43
6.3 Stigma och exkludering.....	46
6.3.1 Klienternas röst om stigmatisering från samhället	46
6.3.2 Klienternas röst om stigmatisering på Caring youth	48
6.3.3 Klienter finner stöd i andra klienter på Caring youth.....	50
6.3.4 Socialarbetarnas syn på klienternas stigmatisering och exkludering.....	51
7. Slutdiskussion	54
7.1 Sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad? ...	54
7.2 Success stories.....	55
7.3 Stigmatisering och exkludering	55
8. Förslag till vidare forskning.....	57
Referenser	58
Bilaga 1, Intervjuguide svenska.....	62
Bilaga 2, Intervjuguide engelska	66
Bilaga 3, Information och samtyckesbrev.....	70
Bilaga 4, Information and consent letter	71

1. Inledning och problemformulering

In fact, Caring youth has done good for me. Caring youth has changed my behaviors. Maybe in the society. – Sandra, en klient på Caring youth.

Citatet ovan kommer från en klient, Sandra, som i skrivande stund deltar i den ideella organisationen Caring youths programverksamhet i Ugandas huvudstad Kampala. Sandra uppger att hon deltar i Caring youth för att förändra sin livssituation och ta sig ur en utsatt position. Citatet belyser det vi är intresserade av i den här studien – hur ungdomar, som på ett eller annat sätt betraktas som utsatta, både vill men även förväntas förändra deras situation via insatser från Caring youth. Vi kommer i vår studie fokusera på unga kvinnor med erfarenheter av att sälja sex. Under våren 2016 gjorde vi som har skrivit den här uppsatsen vår verksamhetsförlagda utbildning (VFU¹) i Kampala, Uganda. Vi arbetade på två olika non governmental organizations (NGOs) med ungdomar, främst kvinnor i åldrarna 14–24 år. Emelie arbetade på ett hem för gravida tonårsmödrar och Siri arbetade på Caring youth. Under VFUn arbetade vi båda med enskilda rådgivande samtal på respektive organisation. Dessa samtal resulterade i reflektioner och analyser från vår sida, vilket förde vårt intresse vidare till att fördjupa oss och göra vår uppsats baserat på våra erfarenheter från våra praktikplatser. Vi blev särskilt intresserade av det sociala arbetet (i termer av stöd och insatser) som ges på Caring youth. Organisationen riktar sig till utsatta ungdomar i Kampalas fattigare områden och erbjuder deltagarna en utbildning inom ett praktiskt arbete, exempelvis frisör eller sömmerska. Vidare får klienterna psykosocialt stöd i form av enskilda- och gruppsamtal vilket socialarbetare står för. Jämfört med Sverige förefaller socialt arbete med ungdomar i Kampala annorlunda, ifråga om sociala, ekonomiska, religiösa, traditionella och rättsliga perspektiv som skiljer de olika länderna åt. Likaså de sociala problemen som vi har mött i Uganda. Framträdande i de berättelser som kommit fram i samtal med ungdomarna var att de har blivit bemötta

---

¹ VFU är förkortningen på verksamhetsförlagd utbildning vilket är en praktikperiod som samtliga socionomstudenter på Göteborgs universitet har under 18–20 veckor. VFU går att göra både i Sverige samt utomlands.

av samhället på ett negativt sätt innan de började på Caring youth. De beskrev en känsla av att ”stå vid sidan av” och uppfattade sig inte sällan som en börda för samhället. Ungdomarna förväntades ändra på sig själva samtidigt som de betonade att dem inte har valt sin livssituation själva. Vi har en positiv bild av Caring youth som organisation jämte en mer kritisk uppfattning, vilken ligger till grund för den här uppsatsen: ungdomarna förväntas utbilda sig samtidigt vara mottagliga för psykosocialt stöd under ett års tid. När ungdomarna är utexaminerade ska de ha lyckats i form av att skaffa ett arbete och vara ”goda samhällsmedborgare”. Vår kritiska bild av Caring youth har lett oss fram till det vi vill undersöka och jämföra i vår uppsats, det sociala arbetet i form av insatser och stöd som ges och mottas på Caring youth. Vi har en kritisk forskningsansats och har använt oss av kvalitativa intervjuer för att lyfta fram främst klienternas röster men även socialarbetarnas perspektiv.

1.1 Syfte

Syftet med uppsatsen är att undersöka och analysera hur klienter som deltar och deltagit i Caring youths programverksamhet uppfattar de insatser som de professionella ger. Vårt främsta fokus i studien är klientens perspektiv då vi vill lyfta fram deras röster. För att få en helhetsbild vill vi även ta reda på hur de professionella resonerar kring dessa insatser till ungdomarna. Genom att sätta gruppernas uppfattning om hjälp/stöd i relation till varandra, framträder en mer sammansatt bild av hur ”givare” respektive ”mottagare” upplever det sociala arbetet som utförs i Caring youth som har i uppdrag att utbilda ungdomar inom ett praktiskt arbete och ge dem psykosocialt stöd.

1.2 Frågeställningar

- Hur uppfattar deltagarna i Caring youth det stöd och den hjälp som ges av organisationen?
- Hur är de professionellas uppfattning av det stöd och hjälp de ger till ungdomarna på Caring youth?
- Hur förhåller sig dessa gruppers uppfattningar om Caring youths stödinsatser till varandra?

1.3 Begreppsdefinitioner

- NGO: Non government organization. Ideella organisationer som är icke-vinstdrivande (Nationalencyklopedin, 2016). Vi kommer använda oss av förkortningen NGO i vår löpande text.
- Caring youth: fiktivt namn för den organisationen vi har undersökt.
- Klient: i vår studie definieras en ungdom som deltar i Caring youths verksamhet som klient.
- Utsatt/utsatthet: i vår löpande text använder vi oss av Caring youths definition på utsatthet, vilken bl.a. berör: utnyttjande av olika slag, sjukdomar som hiv/ aids, barn/ungdomar som lever på gatan, barn från fattiga familjer och barn som är kommersiellt utsatta för sex, offer för trafficking och barnarbete (personlig kommunikation, 5 oktober 2016).
- Samhället: I våra intervjuer lyfter informanterna fram synpunkter om ”the community”, genomgående i vår text kommer vi referera ”the community” till samhället.
- Success stories: benämningen Caring youth gör för de ungdomar som har lyckats efter examen i termer av att de har fått arbete och förändrat sin livssituation.

1.4 Relevans för socialt arbete

I allt socialt arbete som bedrivs finns en ”givare” respektive en ”mottagare” och mellan dessa parter råder en maktobalans (Skau, 2007: 57). Att granska och problematisera denna relation är därför alltid av relevans för socialt arbete, där särskilt ”mottagarens” perspektiv på stöd och insatser behöver lyftas fram. Fokus i vår studie är hur hjälpen som ges på Caring youth uppfattas av både ”givare” och ”mottagare”. Centralt i vårt arbete med studien har varit huruvida det saknas ett kritiskt förhållningssätt inom olika yrkesverksamheter., vilket i sådana fall föranleder att det lätt att socialt arbete tappar sitt kärnuppdrag vilket rör både social förändring på en mer strukturell nivå samtidigt som socialarbetare ständigt arbetar

med, problemlösning för den enskilda individen för att öka människors välbefinnande (Healy, 2014).

Data i den här studien bygger på intervjuer med nuvarande och tidigare klienter på Caring youth varav fyra av fem har arbetat som sexarbetare. Under socionomutbildning har vi fått lära oss ytterst lite om prostitution och hur man bedriver socialt arbete för människor som av olika skäl är sexarbetare. Det framstår som en relevant grupp att få kunskap om då människor som varit i prostitution kan vara i behov av hjälp och stöd. Vår undersökning är av relevans för socialt arbete då den belyser unga sexarbetares situation i Kampala och kan ge en insikt i hur en god hjälp kan ges i kontexten Uganda men även upplysa om ämnet för oss snart utexaminerade socionomer.

Det finns en föreställning gentemot Uganda men även Afrika i stort som betonar hur vi i väst är bättre, starkare och har mer kunskap och resurser att bedriva socialt arbete på ”rätt sätt”. Kolonialismen har bidragit till att det är de västerländska teorierna som värdesätts och styr socialt arbete (Akademikerförbundet SSR, 2014). Idag finns en global definition av socialt arbete (Ifsw, 2016²) som strävar efter att inkludera alla länder då man menar på att kunskapen inom det sociala arbetet kommer vidgas och kunna tillämpas mer funktionellt på allt socialt arbete i hela världen. Vi upplever att socionomutbildningen i Göteborg har ett starkt västerländskt perspektiv, hur Sverige bedriver socialt arbete är det som värdesätts högst vilket kan bli problematiskt då vi fortsätter reproducera bilden av väst som starkast och ”bäst”. Vi finner det högst relevant att få ett globalt perspektiv inte minst i relation till om vi ska arbeta med människor från andra kulturer väl i Sverige och om en väljer att arbeta utomlands.

---

²Ifsw är förkortning för International federation of social workers.

2. Bakgrund

I nästa kapitel kommer en presentation av Uganda för att skapa en förståelse för vilka ramar som vår uppsats verkar utifrån. Vi vill presentera en kortare översikt av historiska, ekonomiska, politiska och sociala förhållanden som har betydelse för förståelsen av vår studies kontext.

2.1 Uganda

Republiken Uganda ligger i Östafrika och gränsar till Kongo, Sydsudan, Kenya, Tanzania och Rwanda. Det officiella språket i Uganda är engelska och det finns ytterligare ett 40-tal lokala språk. Luganda är det språk som talas i huvudstaden Kampala. Den största religionen i landet är kristendomen. Uganda har ca 39 miljoner invånare och av dem bor ca 1,7 miljoner i huvudstaden Kampala. År 2014 beräknades 19,7 % av befolkningen vara i absolut fattigdom men fattigdomen har minskat sedan 1990-talet från 56 % 1992 till cirka 20 %. År 2014 var den förväntade livslängden år 58 år för kvinnor och 56 år för män (Sveriges ambassad, 2016).

Under kolonialismen var Uganda ett av de rikaste länderna i Afrika med ett bra välstånd. Uganda avkoloniserades från Storbritannien 1962 men trots det fortsätter kolonialväldet att påverka landet än idag ekonomiskt, socialt och kulturellt. 1971–1979 hade Idi Amin makten vilket fick konsekvenser för Uganda och dess befolkning. Människor dödades och var tvungna att fly sitt hemland vilket ledde till att Ugandas välstånd minskade. Yoweri Museveni blev president år 1986 och hans parti, Nationella motståndsrörelsen (NRM) styr landet än idag. Det har uppstått konflikter mellan regeringen och gerillagrupper. Lord's Resistance Army (LRA) var en av de mest framträdande gerillagrupper och var verksam mellan 1987-2006. LRA angrep befolkningen i norra Uganda genom sexuellt våld samt tvångsrekrytering. Idag är Uganda relativt stabilt, LRA och dess rebellrörelse har drivits ut från landet och människor har kunnat återvända hem och en återuppbyggnad sker (Sida, 2016). Konflikter existerar i Uganda med tanke på en hög arbetslöshet och fattigdom vilket bildar ett missnöje som kan gro till våldsamheter och demonstrationer (Sveriges ambassad, 2016). Utvecklingen i landet hindras av den ekonomiska förutsättningen, korruption och brist på

infrastruktur. Uganda möter vidare barriärer i utvecklingen utifrån bristen på jämställdhet, hög arbetslöshet bland ungdomar och en hög befolkningstillväxt vilket bidrar till ett stort tryck på utbildning och sjukvård (Sida, 2016). Uganda brister idag i deras respekt för mänskliga rättigheter. Enligt författningen i Uganda garanteras en allmän "... åsikts-, yttrande-, tryck-, förenings-, demonstrations- och religionsfrihet" men dem är otillräckliga i alla områden och invånarna blir inte garanterade detta. Under februari och mars 2016 var det president-, parlaments- och lokalval i Uganda. Under den perioden präglades landet av oroligheter. Sociala medier blockades av regeringen och tårgas användes för att skingra politiska demonstrationer. Idag är klimatet efter valet lugnare men det har skett arresteringar av oppositioner och både polis och militär är högst närvarande i främst Kampala (Sveriges ambassad, 2016).

2.2 Socialt arbete i Uganda

Makerere Universitetet i Kampala utbildar sedan 1969 socialarbetare och är idag det främsta universitetet i Uganda och Östafrika som driver utbildning inom socialt arbete (SWSA³, 2016). Genom vår VFU förstod vi att det mesta socialt arbete sker via NGOs vilka finansieras av främst externa fonder och donationer (Interaction, u.å). NGOs har en viktig roll i att ge tjänster på en samhällsnivå i Uganda och regeringen menar att de spelar en viktig roll för att förbättra situationen för marginaliserade grupper och samhället i allmänhet (Government of Uganda, u.å).

I Ugandas brottsbalk presenteras hur lagen definierar sexarbetare och sexarbete. Lagtexten om sexarbete har relevans för socialt arbete i Uganda då det finns sociala insatser via NGOs (exempelvis Caring youth) som verkar för sexarbetare. Vi vill via en presentation av lagen uppmärksamma att det är olagligt att sälja sex i Uganda, men lagligt att köpa sex, vilket påverkar arbetet organisationerna för sexarbetare.

---

³ SWSA är förkortningen av Department of social work and social administration på Makerere University i Kampala, Uganda.

Vi har valt att citera lagtexten som den är, på engelska, då vi inte vill göra en felaktig eller tolkande översättning.

138. Definition of prostitute and prostitution. In this Code, “prostitute” means a person who, in public or elsewhere, regularly or habitually holds himself or herself out as available for sexual intercourse or other sexual gratification for monetary or other material gain, and “prostitution” shall be construed accordingly (Chapter four, 2016).

139. Prohibition of prostitution. Any person who practices or engages in prostitution commits an offence and is liable to imprisonment for seven years (Chapter four, 2016).

2.3 Caring youth

Caring youth är en frivillighetsorganisation som startades i Kampala, Uganda i början av 1990 talet. Caring youth driver olika program riktat mot utsatta ungdomar och har center belägna i Kampalas fattigare områden och på landsbygden runtom huvudstaden. De har ett flertal drop-in center och ett rehabiliteringscenter som är till för de ungdomar som behöver någonstans att bo. Caring youths vision är ett samhälle där livskvaliteten höjs för unga människor och att de får ett liv fritt från exploatering. Caring youths uppdrag är att förbättra och omvandla den socioekonomiska situationen för ungdomarna via praktiskt arbete och psykosocialt stöd. Fokus i Caring youths arbete är empowerment för att stärka ungdomarnas egna kapaciteter genom de olika programverksamheterna. Programmen som bedrivs på Caring youth är:

- Förebyggande arbete för barns rättigheter (sexuellt utnyttjande av barn, trafficking, utnyttjande av kommersiellt sex och barnarbete).
- Hiv prevention för högriskgrupper av barn och ungdomar
- Alkohol och drogmissbruk
- Ungdomars sexuella och reproduktiva hälsa

- Utbildning i praktiskt arbete

Målgruppen för Caring youth är ungdomar i ålder från 10–24 år. För att delta i Caring youths programverksamhet krävs att ungdomarna ska vara utsatta utifrån Caring youths definition på utsatthet (vilken vi presenterar i vår begreppsdefinition). Caring youth arbetar tillsammans med föräldrar, lokala ledare, lärare och andra intressenter i samhället med intentionen att skapa en trygg och säker miljö för de unga (personlig kommunikation, 5 oktober 2016).

3. Tidigare forskning

Vi presenterar i detta avsnitt ett urval av tidigare forskning som vi funnit relevant för vår studie. Merparten har fokuserat på hur socialt arbete bedrivs och utvecklas i Uganda, vilket även utgör ramen för den här studien. Urvalet är begränsat till socialt arbete som riktats mot ungdomar som på ett eller annat sätt betraktas som utsatta, vilket förankrar vår egen undersökning av ämnet i en kunskapskontext. I den tidigare forskningen ser vi två tydliga teman som berör vårt område; risker, samhällelig respons och social stigmatisering samt socialt arbete och återintegrering i samhället.

3.1 Risker, samhällelig respons och social stigmatisering

I flera studier om kvinnor som säljer sex har utsatthet, risker och social stigmatisering stått i förgrunden. Schoemaker och Twikirizies (2012) studie undersöker exempelvis de risker som unga kvinnliga sexarbetare i Kampala, Uganda möter i relation till att de säljer sex. I fokus står riskerna för att bli smittad av hiv men även andra risker som att bli ofrivilligt gravid, bli bortförd och mördad, attackerad och våldtagen undersöks. Författarna lyfte bl.a. fram vilka fördelar ungdomarna i deras studie såg med sexarbetet vilket inte sällan grundade sig i att kvinnorna inte hade någon utbildning, svårt att få arbete och därför betraktade sexarbete som en möjlighet, då andra alternativ inte stod till buds. Nackdelarna med att sälja sex som lyfts fram i studien är hur prostitution stämplas som smutsigt, skamfyllt och riskfyllt. Kvinnorna i studien beskriver sig själva som samhällets outsiders. De kände sig avvisade då det ofta saknade stöd hos myndigheter och inte sällan trakasserade av polisen eftersom att det är olagligt att arbeta med sex i Uganda. Om de råkar ut för exempelvis en våldtäkt kommer inte polisen hjälpa till utan snarare arresterar dem. Som en strategi för att minska riskerna och öka säkerheten för unga kvinnor som säljer sex föreslår Schoemaker och Twikirizies (2012) en legalisering av prostitutionen i Uganda. Vidare förslår de att brottsbalken i Uganda bör ändras, så att den som köper sex ska bli straffad. Nu straffas inte den som köper, enbart den som säljer.

Gysels, Pool & Nnalusiba (2002) undersöker kvinnor i Sydvästra Uganda som är involverade i kommersiellt sexarbete och studien visar att riskerna kvinnorna möter är beroende av deras klasstillhörighet. Gysels et al (2002) kategoriserar kvinnorna i studien i tre olika grupper utifrån vilken samhällsklass de tillhör och menar vidare att en kvinna ifrån en lägre klass är mer utsatt än en kvinna med högre klasstillhörighet. Den första kategorin är kvinnor som jobbar i barer i s.k. slumområden. Den kategorin av kvinnor har ofta kunder från byn, de arbetar som servitriser på dagarna och säljer sex på nätterna. Enligt författarna lever kvinnorna "från hand till mun" vilket innebär att de bara har tillräckligt med pengar för att överleva dag för dag. Enligt studien är hiv och andra könssjukdomar vanligt förekommande för dessa kvinnor. Den andra kategorin är kvinnor som utför en mer institutionaliserad form av kommersiell sex. Författarna menar på att kvinnorna i den här kategorin inte enbart ser deras sexuella relationer som en inkomstkälla utan även njuter av relationen. Några av kvinnorna i den här gruppen är skilda, andra är ännu inte gifta men gemensamt för kvinnorna i den här gruppen är att de ser dessa relationer som ett sätt för dem att få snabba pengar. Den sista kategorin är "the more successful entrepreneurs". De här kvinnorna är enligt Gysels et al (2002) entreprenörer och har sin inkomstkälla i egna barer samt genom sexuella relationer mot ersättning. De har större kontroll över den sexuella relationen, t.ex. gällande kondomanvändning och hur mycket betalt de tar. I den här kategorin ifrågasätter kvinnorna äktenskapet och har kommersiella sexuella relationer främst för att vara ekonomisk oberoende. De olika grupperna anser Gysels et al (2002) är utsatta för olika grader av kontroll gällande exempelvis kondomanvändning, könssjukdomar, våld samt ofrivilliga graviditeter. De fattigaste kvinnorna blir de som faller offer för män som är otrogna och män som inte vill använda kondom. Författarna belyser också att det inte är alla kvinnorna som ser sig själva som sexarbetare. Studien menar att långsiktiga förändringar behövs så som utbildning, tillgång till kunskap, bryta stereotypa föreställningar av kvinnan som hemmafru. Även kortsiktiga lösningar är viktiga så som exempelvis användning av kvinnliga kondomer. Gysels et al (2002) anser att det är viktigt att arbeta med männen då det är de som våldtar och misshandlar dessa kvinnor.

Stark, Landis, Thomson & Potts (2016) belyser kvinnliga överlevare av sexuella övergrepp i norra Uganda efter inbördeskriget. Studien utforskar vilken roll

kvinnornas nätverk har för deras läkande- och återhämtningsprocess. Samtliga kvinnor upplevde verbal mobbning, skvaller och social exkludering från människor i hembyn, grannar och i vissa fall även familjemedlemmar. Skulden lades i de flesta fall på kvinnorna då många ansåg att det var kvinnornas brist på moral som orsakade övergreppen. Stark et al (2016) menar att omgivningens sociala exkludering av de utsatta kvinnorna leder till skuld och skamkänslor. Stigmat kan även leda till isolering och hindrad skolgång. En skyddsfaktor för kvinnans återhämtning är däremot ett stöttande och hjälpande nätverk. Vänner och familjemedlemmar som verbalt uppmuntrar till att övergreppet inte var den drabbade kvinnans fel leder till mindre skuld och skamkänslor. Många av kvinnorna upplevde att det sociala stigmat blev bättre eller la sig helt över tid. I studien är det sociala nätverket av stor relevans för kvinnornas återhämtningsprocess.

I en studie av Óskarsdóttir, Baldursdóttir, Einarsdóttir, (2012) undersöks hur NGOs arbetsmarknad ser ut i Uganda. Förekommande är att NGOs sponsrar unga utsatta kvinnor, betraktade som fattiga, nedtryckta och sexuellt utnyttjade av män. Den här typen av motiv till frivilligt socialt arbete är enligt författarna vanligt förekommande i Uganda, då unga fattiga kvinnor ofta saknar ofta möjligheter till utbildning. Detta har skapat en arena och en arbetsmarknad för ideella organisationer med utbildning i fokus. En ofta förbisedd konsekvens av detta specifika sociala arbete, menar författarna, är hur afrikanska kvinnor – genom frivilligorganisationernas arbete – presenteras/konstrueras som koloniala stereotyper och en motsats till den moderna västerländska kvinnan. Den afrikanska kvinnan framställs som ”den andra”: fattig, utbildad och fast i det samhälle hon lever i med inga andra chanser eller framtidsutsikter. Den västerländska kvinnan å andra sidan, presenteras som normen och en stark individ som kontrollerar sitt liv och framförallt har ett val. De västerländska kvinnorna kommer till de afrikanska kvinnornas räddning, för deras barn och deras frånvarande män. Óskarsdóttir et al (2012) menar därför att det är viktigt att problematisera den ökade massmediala publiciteten, vilket har fått människor i västvärlden att allt mer bryr sig om t.ex. situationen för ungdomar i Uganda. Óskarsdóttir et al (2012) definierar begreppet utsatthet och intervjuar unga kvinnor i organisationerna där de lär sig ett praktiskt arbete. Det framgår en dubbelhet, där vissa kvinnor identifierar sig själva som

utsatta precis som deras lärare beskriver dem, medan andra inte alls ser eller kallar sig själva för utsatta vilket i sig kan leda till att programmet ändrar deras självbild.

3.2 Socialt arbete och återintegrering i samhället

I studier om ungdomars återintegrering i samhället har särskilt yrkesutbildning samt psykosocialt stöd betonats som viktigt, hos både män och kvinnor. Utgångspunkten i en studie av Rotheram- Borus, Lightfoot, Kasirye och Desmond (2011) är hur en utbildning i ett praktiskt arbete tillsammans med ett hivpreventionsprogram kallat ”Street smart” kan öka chanserna för arbetslösa ungdomar, tillhörande Uganda youth development link (Uydel), att få arbete och minska deras risker att få hiv. Rotheram- Borus et al (2011) skriver att hiv är vanligt förekommande bland ungdomar mellan 15–24 år i Afrika söder om Sahara. I studien identifieras de avgörande sociala faktorerna som kan öka risken för ungdomarna att få hiv och vad som kan förebygga att ungdomarna smittas. En riskfaktor är hög arbetslöshet och via en väg ur arbetslösheten kan deras chanser för att få hiv minskas, skydda dem från en tidig död och att prostituera sig för att överleva. ”Street Smart” innehåller information om risker vid hög alkohol- och droganvändning, hur det kan leda till hiv och hur ungdomarna kan ha säkert sex. Studiens resultat är att via ”Street smart” och utbildning i ett praktiskt arbete fick ungdomarna som medverkade i studien ett arbete. Deras användning av droger, alkohol och antalet sexpartners minskade och kondom användning ökade. Sammanfattningsvis menar författarna att på detta vis kan hiv förebyggas i Uganda.

Bannink-Mbazzi & Lorschiedter (2009) belyser i sin studie hur ungdomar från Norra Uganda återhämtar sig och försöker få ett ”normalt liv” efter konflikten mellan LRA och regeringen. Ungdomarna tog del av ett program på en NGO. Programmets syfte var att ungdomarna ska nå återhämtning via en yrkesutbildning då det leder till arbete och en inkomst. De fick även psykosocialt stöd i form av rådgivningssamtal vilket är ett viktigt element för att ungdomarna ska få ett ökat självförtroende och bli goda samhällsmedborgare. Tillsammans bidrar de komponenterna till ett holistiskt tillvägagångssätt. Bannink-Mbazzi & Lorschiedter (2009) menar att ungdomarna som får stöd från NGO:n är de mest utsatta och

sårbara. Ungdomarna fann problem som oro för deras familj, inkomst och framtid, koncentrationssvårigheter, sömnproblem samt psykosomatiska besvär. Rådgivningssamtalen fanns till för att ungdomarna skulle härbärgera dessa problem. Målet med samtalen var att identifiera coping strategier och reducera den psykiska stressen som ungdomarna bar på.

4. Teoretiska utgångspunkter

Här presenterar vi våra teoretiska utgångspunkter och perspektiv utifrån uppsatsens syfte och frågeställningar. Vi vill kritiskt granska Caring youths stödinsatser i relation till postkolonial teoribildning, intersektionalitet, stämplingsteori och stigma. Valet av teoretiska utgångspunkter utgår från följande resonemang. Postkolonial teoribildning grundar sig i hur maktstrukturer som uppstod under kolonialiseringen fortfarande är aktuella (Eriksson, Eriksson Baaz & Thörn, 1999:16) och handlar om att kritiskt granska de maktstrukturerna som fortsätter att reproducera bilder av människor från postkoloniala länder som ”de andra” och underlägsna (Wikström, 2009: 61). Intersektionalitet är en viktig del av postkolonial teoribildning med en kritisk tradition som grundar sig i hur det finns en vithetsnorm som utesluter eller marginaliserar grupper av människor (de Los Reyes, 2005:15, 17). Intersektionella perspektiv skapar således en förutsättning att se på vår sociala verklighet med andra glasögon (de Los Reyes, 2005: 23), där fler maktstrukturer kan vävas in i en analys då de interagerar med varandra (Mattson, 2010:17). I tillägg till detta använder vi stämplingsteori som syftar till att göra en analys av begreppet ”avvikande beteende”, vilket är det beteende som faller utanför det som samhället anses vara det ”normala”. Samhället stämplar människor som avvikare då de ser det avvikande beteendet som oacceptabelt (Becker, 2006:22). Inom samma teoretiska färd som stämplingsteorin finns Goffmans teori om stigma. Goffman anger stigma som en skildring mellan avvikaren och dess motpol (Heidgren & Wästerfors, 2008: 70,71). En person blir stigmatiserad på grund av en egenskap eller ett karaktärsdrag som omgivningen inte godtar vilket medför ett stigma, jämförbart med ett slags brännmärkning och utstötning ur en given gemenskap (Goffman, 2014:12).

4.1 Postkolonialism och postkoloniala studier

Ordet post i postkolonial kan upplevas som en betoning på att kolonialiseringen är över, men det är snarare precis tvärtom. Postkolonialiseringen är inte ett skifte från kolonialiseringen utan en betoning på att kolonialiseringen fortfarande är högst närvarande i världen (Eriksson et al, 1999:16). Alltså bör inte postkolonialismen ses som en tidsepok efter kolonialiseringen (Loomba, 2009: 26). Det handlar snarare om en kritik och ett perspektiv på hur kolonialmakten fortfarande

återspeglas i globala, samhälleliga maktstrukturer och därmed fortsätter att reproducera rasism, diskriminering och förtryck (Wikström, 2009: 61). de los Reyes (2005:62) understryker t.ex. att västvärlden och dess invånare allt sedan koloniseringen befinner sig högst upp i denna globala hierarki, som hela tiden tycks finna nya vägar att reproducera sig. Uganda är ett postkolonialt land då Storbritannien kolonialiserade landet runt 1880 talet och blev självständighets förklarad år 1962 (Sida, 2016) och vi resonerar därav kring hur de postkoloniala maktstrukturerna påverkar vårt möte med informanterna och intervjuerna. Genom teorin vill vi även analysera hur maktstrukturerna kan komma att påverka hur klienterna från Caring youth talar om sig själva. Västerlandet konstruerar en negativ bild av postkoloniala länder som ”de andra”, en bild som inte stämmer överens med hur människorna i postkoloniala länderna själva positionerar sig (Loomba, 2005: 235). Bilden som våra informanter antar och presenterar kring deras identitet och samhället de lever är av intresse för oss att analysera i relation till begreppet “de andra”.

För att förstå vilka specifika maktstrukturer av dominans och underordning som den europeiska kolonialiseringen skapade och (fortfarande) reproducerar, använde Said (1978) begreppet orientalism, vilket har utvecklats av andra postkoloniala teoretiker såsom t.ex. Bhabhas och Spivak (Eriksson et al, 1999:21). Genom orientalismen kunde Said (1978) framför allt kritisera den dikotoma synen på öst (eller orienten) som irrationellt, kvinnligt kodat och bakåtsträvande, medan väst konstrueras som motsatsen: starkt, rationellt, maskulint och framåtsträvande (Wikström, 2009: 82). Karaktäristiskt för kolonialmakterna var en konstruktion av befolkningen i de europeiska kolonierna som ”de andra”, en uppfattning som byggde på Sids resonemang om öst och väst där ”de andra” blev sämre, svagare och underlägsen den vita (manliga, medelklass) europén (Loomba, 2009: 26). Wikström (2009: 61) visar hur den västerländska identiteten fortfarande utgör normen idag när förtryck fortsätter att legitimeras och en föreställning av människor som de andra. Den västerländska kolonialiseringen gjorde en ytterligare konstruktion i relation till kön och nationaliteter. Den koloniala kvinnan länkades samman till egenskaper som ”...natur, kroppslighet, irrationalitet, känslsamhet, kaos och svaghet.” (Wikström, 2009: 78). De egenskaperna är en dikotomi till männens egenskaper som var motsatsen, exempelvis rationell och stark (Wikström,

2009: 78). Bilden av kvinnor från ”tredje världen” som svaga existerar fortfarande i relation till västerländska kvinnor. Det är västerlandet som främst fortsätter att reproducera den bilden (Mohanty, 1999: 197). För att problematisera dessa postkoloniala bilder använder t.ex. Mohanty begreppet ” tredje världen” som en diskurs, och främst som en kritik mot västerländska feminister. Kritiken baseras på hur västerländska feminister tar sig friheten att definiera kvinnor från ”tredje världen” och deras liv. Kvinnan från ”tredje världen” ses som sexuellt förtryckt, utbildad, fattig och ett offer, medan den västerländska kvinnan konstrueras som fri att göra sina val, som utbildad och med kontroll över sin kropp och sin sexualitet (Mohanty, 1999: 195,198,199). Kvinnor från postkoloniala länder behöver ses utifrån andra maktstrukturer än kön och etnicitet, de måste även ses utifrån kategorier som exempelvis ålder, funktion och klass. För att avstå från att kategorisera icke västerländska människor som den andre eller ”tredje världens” människor är ett intersektionellt perspektiv viktigt, anser postkoloniala forskare (Wikström, 2009: 78, 80). Som Wikström (2009: 80) framhåller, görs postkoloniala analyser ofta utifrån intersektioner mellan flera olika maktordningar, även om detta inte alltid uttrycks explicit.

4.2 Intersektionalitet

Intersektionalitet grundar sig i feministisk teori och är en kritik mot rasism och förtryck på grund av kön och intersektioner av maktordningar som bygger på ras och etnicitet. Framför allt bygger intersektionalitet på en kritik av den vithetsnorm och dominerande heteronormativitet, som exkluderar och/eller negligerar de grupper av människor som faller utanför, alternativt görs till avvikande genom dessa maktordningar (de Los Reyes, 2005:15, 16, 17). Mattson klarlägger intersektionalitet genom begreppet ”skärningspunkt”, där hon menar att kategorier och maktstrukturer vävs samman och samspelar med varandra (2010:17). Crenshaw (1993) hävdar att feminism och antirasistiska diskurser har misslyckas då de bortser från att det finns inomkategoriska olikheter. Vilket även Mattsson beskriver, att genusforskningen endast utgick från vita heterosexuella västerländska medelklasskvinnors erfarenheter. Därmed osynliggjordes och förtrycktes andra kvinnor vilka inte passade in i den kategorin av kvinnan (2010:18).

Enligt Crenshaw (1993) finns det en hierarkisk ordning i samhället gällande kategorier vilket även Mattsson problematiserar. Mattsson menar att kategoriers och grupper hierarkiska ordning beror på maktstrukturer som skapas i samhället. Maktstrukturerna existerar på ett strukturellt plan likaså på ett individuellt plan då vi människor är med och upprätthåller strukturerna genom våra tankar och vårt sätt att handla. Mattsson hävdar att maktstrukturer och ojämlikheter mellan grupper är lättare att upptäcka på ett strukturellt plan än på ett individuellt plan. Det kan förekomma diskriminering och förtryck på en individnivå utan att det uppmärksammas att det handlar om en strukturell diskriminering. Förekommande är att skulden och ansvaret läggs på individen snarare än att se de strukturella mönster som ligger bakom och utanför individen (Mattsson, 2010:31,32).

4.3 Stigma och stämpling

Stämplingsteorin

Inom interaktionistisk teoribildning utgör stämplingsteorin ett viktigt bidrag för att undersöka den sociala responsen som drabbar individer som på olika sätt bryter mot samhälleliga normer. Becker (2006) brukar räknas som stämplingsteorins upphovsman och utvecklade teoretiska modeller för att analysera hur samhället reagerar på ett ”avvikande” beteende. Han definierar avvikelser som “[...] sociala grupper skapar avvikelse genom att upprätta de regler vilkas överträdelse utgör avvikelsen och sedan tillämpa dessa regler på specifika personer och beteckna dem som utanförstående” (2006: 22). Enligt Becker är personers egenskaper inte avgörande för ett avvikande beteende, det är snarare reaktionen som kommer från omgivningen som är av betydelse. En individ kan därför stämplas som en brottsling eller avvikande av omgivningen utan att ha begått ett brott, på samma vis kan en individ avvika utan att någon märker det och därav inte bli stämplad som sådan (Sarnecki, 2010: 70, 71). Det beror på att samhället är uppbyggt på dominerande normer som präglar människors agerande och tyckande om andras handlande. Faller en individs beteende utanför den etablerade föreställningen om det normala uppfattas hen ha ett avvikande beteende (Sarnecki, 2013:13, 14). Becker (2006) menar att grupper eller individers beteende kan vara inom lagens gränslinjer men

ändå komma av uppfattas som avvikande på grund av en viss kultur eller livsform (2006:77). Individer som anses avvika har inget avvikande karaktärsdrag utan det handlar snarare om att människor applicerar regler och sanktioner på en persons beteende. Ett beteende som anses vara avvikande hör samman med att andra människor legitimerar det avvikande beteendet som oacceptabelt. Det ställs i relation till vem personen bakom handlingen är och vem det är som känner sig drabbad av handlingen. En persons kön- och klasstillhörighet etc. har betydelse för den personen som upplevs avvika men även för personen som stämplar andras beteenden (Becker, 2006: 24, 25).

Stigma

Stigma betyder märke på grekiska och innebär att en individ är misstrodd och hans identitet är skadad och förfallen (Scheff & Starrin, 2013:196). Goffman definierar stigma som en relation mellan avvikaren och dess motpol. Stigmatiserande beteenden ställs i relation till det andra, det "normala" (Heidgren & Wästerfors, 2008: 70,71). Goffman urskiljer tre skilda stigmat; kroppsliga missbildningar, "fläckar på personligheten" så som "psykiska rubbningar" samt "tribala" stigmat vilket karakteriserar ras, nation och religion. Samtliga stigmat innebär att en person blir stigmatiserad på grund av en egenskap eller karaktärsdrag som omgivningen inte godtar (1963:12). Individen upplever i sin tur krav från omgivningen att förändra sitt beteende och tillämpa normen, det är först här, enligt Goffman, som stigmatproblemet aktualiseras (1963: 14). Stigmat har olika "visibiliteter" vilket innebär att vissa stigmat upptäcks och syns lätt medan andra stigmat är svårare att urskilja. Visibiliteten är väsentligt för individen med ett stigma. En individ med ett synligt stigma blir ofrivilligt granskad av samhället medan en person med ett mindre synbart stigma kan välja att göra ett försök till att dölja det. Kontexten är avgörande i den situationen, exempelvis en person med "talfe" kan dölja sitt stigma så länge hen inte behöver prata (Goffman, 1963: 57).

Goffman formulerar två identiteter, den virtuella- samt den faktiska sociala identiteten. Den förstnämnda handlar om att andra människor tillskriver en person en virtuell social identitet genom sin uppfattning om personen. De egenskaper som hen faktiskt har benämns här som den faktiska sociala identiteten. Om individens virtuella sociala identitet inte överensstämmer med den faktiska sociala identiteten

kan människor som anser sig vara "normala" komma att stämpla en person vilket innebär ett stigma. Personer som avviker går från att klassas som "normala" till "mindre värdefulla" (Goffman, 1963:11). Enligt Goffman påverkas individer som upplever en skillnad mellan den virtuella och den sociala identiteten. Det uppstår en känsla hos dem av att stå utanför samhället vilket bidrar till en ensamhetskänsla. Goffman beskriver hur det även är förekommande att individer med ett stigma och utanförskap kan möta andra människor som upplever sig vara i samma position som de själva. De möter varandra i ett socialt sammanhang där alla är accepterande mot varandra och i gruppen blir deras stigma till det "normala" (Goffman, 1963: 28).

5. Metod

5.1 Metodval

Syfte med vår undersökning var att analysera de hjälpinsatser som Caring youth har främst från ett klientperspektiv men även utifrån socialarbetarnas synvinkel. Vi har valt en kvalitativ ansats för vår studie, då vi var intresserade av beskrivningar, upplevelser och tankegångar hos respektive informantgrupp (jfr David, Sutton, 2016: 83 ff.). Kvalitativ forskning är induktiv och explorativ, vilket betyder att det finns en öppenhet kring ämnet som ska undersökas och inga preliminära uppfattningar om resultatet. Det är en utforskande process men med en viss föreställning om vad som är relevant (David, Sutton, 2016: 29, 99). Inledningsvis hade vi en uppfattning om vad som var relevant att undersöka på Caring youth samt reflektioner kring teori men det var genom processens gång som bitarna föll på plats. Vår förförståelse har gett oss uppfattning om ämnet men som David och Sutton (2016) skriver, ledde vår datainsamling till ”att nya teoretiska idéer växer fram, som själva leder in insamlingsprocessen i nya banor.” (ibid: 99).

5.2 Litteratursökning

I vår litteratursökning av tidigare forskning har vi använt oss av databaser såsom Proquest, Social Services Abstract, Supersök samt Kvinnsam. Vi använde oss av flertalet sökord i varierande kombinationer. Sökorden vi använde var: ”Vulnerable youth”, ”Uganda”, ”Africa”, ”Sex workers”, ”Sex work”, ”Non government organizations”, ”Prostitution”, ”Peer education”, ”Staff” and ”Help”. En stor del av den forskning som framkom via litteratursökningen belyste hiv och hivprevention ur ett hälsoperspektiv vilket vi fann irrelevant för vår studie. Även många av de studier som handlade om ungdomars välmående efter inbördeskriget i Norra Uganda valde vi bort då det hamnade långt ifrån vårt syfte. Vi valde även bort tidigare forskning gjord i andra länder i Afrika då vi menar på att kontexten Uganda var viktig för informanternas upplevelser.

5.3 Datainsamling och intervjuguide

I relation till studiens syfte och frågeställningar valde vi att samla in vår empiri via semistrukturerade intervjuer, då vi ville vara öppna för om våra informanter hade egna tankar och åsikter utanför de bestämda intervjufrågorna (David, Sutton, 2016: 99). En semistrukturerad intervju gjorde det möjligt för oss att ställa följdfrågor på informanternas svar (David, Sutton, 2016: 114), utan att förlora uppsatsens syfte. Vi hade tre olika intervjuguider då vi intervjuade tre olika grupper; klienter som hade gått klart programmet på Caring youth, klienter som fortfarande går programmet samt socialarbetare som arbetar på organisationen. Intervjuguiderna hade liknande frågor vilket gjorde det möjligt för oss att relatera kategorierna klient och socialarbetare till varandra. Respektive intervjuguide var utformad utifrån områden/teman som täckte innan Caring youth, under Caring youth och efter Caring youth. De var strukturerade genom elva till sexton antal frågor.

5.4 Urval och informanter

Urvalet av informanter har skett genom kontakter som skapades genom att en av oss gjorde sin praktik på Caring youth. Våra kriterier var att informanterna antingen har gått eller fortfarande deltog på Caring youths yrkesverksamhets program eller vid den tidpunkten hade en anställning som socialarbetare på Caring youth. En lämplighet som passade vår undersökning var även att informanterna skulle förstå och prata engelska. Vi fann det relevant för vår studie och vårt syfte att ha dessa kriterier då vi undersökte hjälpen som gavs och mottogs på Caring youth. David och Sutton beskriver ett urval som kallas teoretiskt eller selektivt, där informanter väljs baserat på undersökarens uppfattning om vilka individer som är passande för det område som ska undersökas. Informanterna har en särskild kunskap om frågan och urvalet grundar sig i vem forskaren tycker är lämplig att välja (2016:197). Vi har haft dessa riktlinjer att guida oss eftersom vi avgjorde vilka informanter vi ansåg var lämpliga och passande för vår undersökning. Vårt urval baserades på en klient som fortfarande går på Caring youth, fyra klienter som har avslutat sina studier på Caring youth samt tre socialarbetare på Caring youth. Klienterna på Caring youth var alla kvinnor i åldern 18–22 år. Socialarbetarna var både kvinnor och män i ålder från 25–45 år och hade vid den tidpunkten en varierande arbetserfarenhet och arbetsposition hos Caring youth. David och Sutton problematiserar hur storleken av

urvalet kan vara oroväckande för en forskare. Hur det inte finns ett rätt eller fel svar i hur många som bör väljas för att vara representativt. David och Sutton menar att kvalitativ och explorativ studie inte kräver en exakthet, inte heller ett stort urval (2016: 199). Vilket motiverar vårt val av urval, vi ansåg att det inte behövde vara större då vi fann att åtta informanter var tillräckligt för vår undersökning.

5.5 Genomförande av intervjuerna

Vi gjorde totalt sex intervjuer, fyra enskilda samt en gruppintervju med två klienter och en gruppintervju med två socialarbetare. Vi upplevde att gruppintervjun som positiva i meningen att de båda var öppna med att dela med sig till varandra då de redan visste varandras historia och bakgrund. Gruppintervjun upplevde vi bidrog till att tjejerna blev påmind om saker som den andra personen sa vilket vi tror att det ledde till en mer informationsrik intervju än om vi hade haft tjejerna en och en. Gällande maktbalansen som fanns mellan oss som intervjuar och klienterna tror vi att den jämnades ut något vid detta tillfälle då de var två, precis som vi. Gruppintervjun med två socialarbetare uppfattade vi fungerade mindre bra då den ena kom till tals mer än den andra. Eventuellt missade vi tankar och åsikter av socialarbetaren som inte sa särskilt mycket. Varje intervju varade mellan en halvtimme till en timme. Vi spelade in samtliga intervjuer med en diktafon och transkriberade dessa ordagrant. Vi frågade våra informanter vart de ville sitta för att de skulle känna sig bekväma, alla valde att mötas på caféer. Intervjuerna utfördes på olika caféer där avskildhet rådde vilket var bra då vi lovat informanterna full anonymitet. Våra ljudinspelningar var i vissa delar bristfälliga i termer av att ord kommit bort på grund av mummel eller av annat brus från exempelvis trafiken. Samtliga platser innefattade en hög ljudnivå. Några informanter pratade lågmält vilket vi förstod utifrån våra tidigare erfarenheter var en artighet i Uganda. Då vi var medvetna om denna oskrivna regel sedan innan kände vi oss inte bekväma med att be informanterna att tala högre vilket också kom att påverka våra ljudinspelningar. Vi övervägde innan intervjuerna att använda oss av en tolk men trots att vi fick tag på en valde vi att genomföra intervjuerna på engelska då samtliga informanterna uttryckte att de vill det. För alla klienter betalade vi deras transport eftersom att det inte kändes rätt att de skulle lägga ut mycket själva då vi inte vet

hur deras ekonomi ser ut. Vi betalade fika och gav dem varsin symbolisk gåva eftersom att vi var oerhört tacksamma för att de ställde upp på intervjun. Vi reflekterade kring om vi skulle ge en gåva överhuvudtaget då vi inte ville att de skulle se det som en muta. Vi bestämde oss för att vi ändå ville ge en gåva men gav den efter intervjun istället för innan.

5.6 Förförståelse

Emelie- Vårterminen 2016 gjorde jag min praktik under 18 veckor i Kampala, Uganda på ett boende för gravida tonårstjejer. Jag hade vardagliga samtal med tjejerna men också rådgivningssamtal med tre tjejer en gång i veckan. Något jag reflekterade mycket kring var hur det var för mig att komma som vit kvinna från ett västerländskt land till att göra praktik i Uganda. Jag upplevde att det fanns en maktasymmetri mellan mig som praktikant och tjejerna på boendet. Min medvetenhet kring maktasymmetrin samt andra erfarenheter jag fått från att vara i Uganda, så som vissa oskrivna regler, tror jag var av relevans för intervjuerna. Prostitution har alltid varit en hjärtefråga för mig vilket ledde till att jag år 2014 var med i en organisation som gick ut till Rosenlund, Göteborg för att möta främst kvinnor som tvingats in i prostitution. Det bidrog till att jag hade en viss kunskap om ämnet prostitution främst genom de samtal jag haft med kvinnor som jobbar som sexarbetare men även då det ingick utbildning i organisationen. Jag vill dock förtydliga att det var i en svensk kontext mina erfarenheter var baserade i.

Siri: På vårterminen 2016 gjorde jag min praktik under 18 veckor i Kampala, Uganda på Caring youth, organisationen som vi hade avstamp från under vår uppsats. Min förförståelse grundade sig i hur Caring youth som organisation fungerade och att jag har deltagit i processer kring beslut om stöd för klienterna vilket gav mig en kunskap om arbetet som fördes. Jag har även en förförståelse med tanke på min relation till de ungdomar vi intervjuade, då jag lärde känna dem under praktiktiden genom en av mina arbetsuppgifter, enskilda samtal. Jag kände alla informanter och var medveten om deras livssituation utifrån vad dem har berättat för mig. Jag upplevde att jag har en förförståelse om maktaspekten att komma som vit och västerländsk till den ugandiska kontexten, hur det fanns en asymmetrisk påverkan i alla möten men även hur det fanns en patriarkal struktur och att jag som

vit kvinna trots det var underordnad mannen. Ytterligare upplevde jag att jag har fått en större känsla kring hur sammanhanget, kontexten, kulturen och traditionen såg ut i Kampala och att jag anpassade mig på ett respektfullt sätt utifrån det.

5.7 Analyismetod

Vi har använt oss av en kvalitativ tematisk analys för att analysera våra intervjuer. En tematisk analys används för att identifiera, finna och analysera teman som finns i data (Braun, Clarke, 2006). Vidare beskriver David och Sutton att en tematisk analys är en form av en diskursanalytisk teknik vilken bygger på att låta teman växa fram ur data snarare än att forskaren ska tvinga fram teman som den själv vill ha (2016:292). Braun och Clarke (2006) beskriver en tematisk analys som flexibel och en metod som lyfter fram detaljrika presentationer av data. Vilket passade bra för oss då vi ville lyfta fram informanternas utförliga upplevelser av Caring youth. Vi tänkte vidare att teman kunde lyfta fram de olika sidorna av hjälpen kring Caring youth som presenterades i intervjuer och att det kunde underlätta att ställa citat mot varandra för att analysera de olika gruppernas upplevelse.

5.7.1 Analysgenomförande

Vi började processen med att transkribera våra inspelade intervjuer. Braun och Clarke (2006) diskuterar hur transkriberingen är ett bra sätt att lära känna sin data på, vilket stämmer för oss. Redan under transkriberingen såg vi vissa mönster och tema gro fram ur materialet och vi reflekterade kring vad som särskilt lyftes fram av våra informanter, vilket David och Sutton betonar är viktigt (2016:292). När transkriberingen var klar började vi att koda materialet. Kvale och Brinkman betonar hur kodningen gör att forskaren får en helhetssyn över materialet (2015: 241), vilket vi fick ytterligare och en känsla för vad som har upplevts särskilt viktigt av våra informanter utifrån vårt syfte. Braun och Clarke (2006) menar att kodningen identifierar den data som upplevs särskilt intressant av forskaren. Deras resonemang stämde överens med oss, vi identifierade den data vi upplevde var intressant men även de resonemang som vi upplevde att våra informanter särskilt betonade. Vi organiserade vår data utifrån färger, plockade samman citat som passade ihop med varandra och som så småningom bildade ett tema och en färg.

När kodningen var klar hade vi sammanlagt sex stycken teman. Sedan började vi en analys av varje tema och märkte snabbt att de teman vi plockat fram inte upplevdes helt bra. Vi formulerade om och det växte fram tre teman utifrån det som var mest relevant hos våra informanter. Braun och Clarke (2006) motiverar hur data inom teman bör stämma överens med varandra och att det ska finnas en klar och identifierbar gräns mellan olika teman. Det är något vi arbetat noggrant med för att skapa, då vi under genomförandet av analysen upplevde att vissa teman och delar av data gick in i varandra. Under varje tema har vi valt citat och sedan analyserat dem i relation till vår tidigare forskning och teori. Vi har analyserat och jämfört våra grupper av informanter, klienter samt socialarbetare, med varandra. Vi systematiserade vår jämförelse genom att göra två kategoriseringar utifrån klienternas- och socialarbetarnas svar och relaterade dem sedan till varandra. Vi upplevde att det var ett bra tillvägagångssätt för att vi på ett enkelt sätt skulle kunna upptäcka och få klarhet i de olika svaren antingen om de liknade eller skilde sig från varandra. Under processens gång har vi reflekterat kring vårt syfte så att citaten och analysen stärker det och lyfter fram den bild av hjälpen som ges på Caring youth, som vi ville undersöka. I analysen valde vi att ha fiktiva ugandiska namn då vi ville att våra informanter skulle vara anonyma. Vi reflekterade över att fiktiva namn skulle ge intervjupersonerna mer karaktär.

5.8 Arbetsfördelning

Vi har tillsammans arbetat fram uppsatsens syfte och frågeställningar. Vi har gemensamt sökt efter tidigare forskning men delade upp det fortsatta arbetet med att välja ut och systematisera den. Vi läste några artiklar om tidigare forskning var och gjorde sammanfattningar, efteråt gick vi igenom vad alla artiklarna handlade om tillsammans. Vi delade även upp bakgrunden men förde en diskussion vad som var relevant att ha med. När vi gick igenom teorin och sammanfattade dem delade vi upp det så att vi tog vissa bitar var. Trots att vi skrev olika delar var vi båda insatta i alla teorier. Angående intervjuerna genomförde vi varsin intervju på egen hand men de resterande intervjuerna tillsammans. Transkriberingen av intervjuerna delade vi upp utifrån ett tidsperspektiv och fördelningen har varit rättvis. I metod delen skrev vi vissa punkter var, men även här förde vi en diskussion tillsammans. Angående analysen kodade vi materialet och bestämde passande teman

tillsammans. Vi började analysera ihop för att försäkra oss om att vi resonerade på samma sätt därefter delade vi upp temana. Slutdiskussionen arbetade vi med tillsammans, likaså vidare forskning. Vi har gått igenom och bearbetat varandras texter så att vi båda känner oss inkluderade och en del av hela materialet. Vi har suttit gemensamt vid varje tillfälle och under alla moment vilket har gjort det enkelt att diskutera och bolla idéer. Arbetsfördelningen har varit jämn och speglar vår gemensamma insats under hela processen.

5.9 Reliabilitet, validitet och generaliserbarhet

Kvale och Brinkmann beskriver att validitet är huruvida en undersökt det en säger sig undersöka (2015: 300). Validiteten i vår studie var relativt god då våra resultat förhöll sig till vårt syfte och frågeställningar. David och Sutton menar på att validiteten kan delas upp i två delar där den ena är intern validitet och handlar specifikt om informanterna och den andra är extern validitet (kan också benämnas som generaliserbarhet). David och Sutton menar vidare på att en större intern validitet förutsätts när intervjuerna är under en lång tid samt när man använder sig av en induktiv ansats. Den induktiva insatsen kan möjliggöra en större förståelse och djupare grund inom ämnet då informanten styr var undersökningen tar vägen (2016:33). I och med vårt val av en induktiv ansats och kvalitativa intervjuer har det uppstått en djupare förståelse och insikt om den hjälp som ges på Caring youth, utifrån båda grupperna av informanter. Kvale och Brinkman beskriver att en kritik som intervjuforskningen har mött är att resultaten aldrig kan vara sanna då intervjupersonernas svar eventuellt är falska. Kvale och Brinkman menar på att intervjusvar säger sanningen utifrån intervjupersonernas upplevelser (2016:301). Vi förutsatte att våra informanter sa sanningen utifrån deras upplevelser. Vi var dock medvetna om att det alltid fanns utrymme för feltolkningar gällande intervjusvaren, vilket kan ha bidragit till en mindre intern validitet.

Reliabilitet handlar om enhetlighet och tillförlitlighet skriver David och Sutton. Det är något som kvantitativa, deduktiva forskare har lättare att uppnå eftersom att de använder sig av en mer styrd struktur, vilket skapar problem för kvalitativa metoder och en induktiv ansats då de är mer intresserade av en öppenhet och en mindre strukturerad ansats (David, Sutton, 2016: 33). Kvale och Brinkman beskriver

reliabilitet på liknande vis men även utifrån att kunna applicera resultatet med andra forskare och vid andra tillfällen. Det handlar om replikerbarhet vilket innebär att studien ska kunna göras om med samma syfte och frågeställningar och uppnå liknande resultat. Detta är sällan aktuellt i kvalitativa studier. Reliabiliteten gäller huruvida informanterna ändrar svar beroende på intervjuare eller om de ändrar svar under intervjun (2014: 295). Reliabiliteten i vår undersökning var svår att uppnå då vår undersökning var öppen och ostrukturerad. Det kan vara svårt att applicera resultatet vid en annan tid och i annan forskning. Däremot påverkade våra semistrukturerade intervjuer att vi kunde jämföra klienternas svar med socialarbetarnas.

Extern validitet, även kallad generaliserbarhet, innebär ifall den data som presenteras i undersökningen kan appliceras på ett större omfång, på världen. En extern validitet uppnås lättare om forskaren studerar en större grupp (David & Sutton, 2016: 33), vilket försvårar motiveringen för generaliserbarhet för oss då vi valde att studera en liten grupp av klienter från Caring youth. David och Sutton hävdar att den induktiva ansatsen inte är intresserad av generalisering, utan snarare utforskning av ett ämne eller område (2016: 33). Vilket stämmer överens med vår tanke kring val av metod. Vi ville undersöka en mindre grupps reflektioner om hjälpen på Caring youth då vi ville ha djupare svar snarare än att fråga alla på organisationen via exempelvis enkäter.

Kvale och Brinkman menar att en vanlig åsikt kring intervjustudier är att informanterna är för få för att forskaren ska kunna presentera ett generaliserbart resultat. De skriver en fråga kring det resonemanget, ”Varför ska man generalisera?”, och reflekterar vidare att generaliseringen ligger bakåt i tiden då det var viktigt att kunskap ska kunna appliceras på alla tid och rum men idag handlar det snarare om att kunskap ses som något som är kontext och sammanhangsbaserat (2014: 310). Kvale och Brinkman resonerar vidare att under intervjustudier bör generaliseringen snarare handla om att kunna applicera resultatet på andra fall i liknande typer av sammanhang (2014: 311). De skiljer sig även från varandra vilket det säkerligen kan göra om studien skulle göras med andra klienter än dem vi valde. Vårt syfte med undersökningen har aldrig varit att generalisera.

5.10 Etiska överväganden

Vi har använt oss av vetenskapsrådets fyra etiska huvudkrav gällande informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet samt nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 2002). De fyra kraven är något att tänka på innan, under och efter forskningens gång. När man gör en kvalitativ forskningsintervju är det viktigt att vara öppen för dilemman som kan uppstå under hela processen. Det är forskarens egna etiska kapacitet som är en central del snarare än de etiska riktlinjerna i sig själva. Dessutom är reglerna viktiga att förstå utifrån forskningens kontext (Kvale & Brinkmann, 2014:106).

Informationskravet handlar om att forskningsdeltagare bör få information om studiens syfte, att det är frivilligt att delta och att deltagaren kan dra sig ur studien närsomhelst. Viktig information som ska meddelas är även att det råder anonymitet för forskningsdeltagarna samt att data kommer hanteras endast av forskaren och att forskaren bär ansvar för att ingen annan kommer kunna komma åt materialet. Informationskravet hör sammanlänkad med samtyckeskravet då informanterna måste få information om vad de förväntas delta i innan de kan ge sitt samtycke till att delta i studien (Kalman & Lövgren, 2012:13). Innan vi utförde intervjuer förberedde vi en information/ samtyckesbrev där vi tog hänsyn till informationskravet. Vi presenterade bland annat vårt syfte med studien, hur lång tid intervjun förväntades ta, att det var frivilligt att delta i studien, att det var okej att avbryta sin medverkan närsomhelst. Vi gick igenom informations/samtyckesbrevet noggrant för våra informanter då vi ville försäkra oss om att alla hade förstått innebörden av deras eventuella medverkan innan de gav sitt samtycke. Begreppet informerat samtycke grundlägger två principer, personlig autonomi samt principen att göra gott. Det innebär att personer har en fallenhet att fatta egna beslut samt att forskaren bär ett ansvar för att inte låta sina forskningspersoner komma till skada (Kvale & Brinkmann, 2014:107). I en kvalitativ studie omfattar oftast samtycke att forskningspersoner godtar att delta i en intervju-eller observationsstudie. Innefattar en studie olika delar är det av stor vikt att forskningspersoner blir informerade om samtliga delar samt att hen får delta i så många/få hen vill (Kalman & Lövgren, 2012: 32, 33). Alla våra informanter valde att delta i studien och ingen hoppade av under intervjuens gång.

David och Sutton menar att konfidentialitet innebär att forskaren har ett ansvar att respektera och skydda de personer som deltar i undersökningen och att bevara informanternas anonymitet. Det är även av stor vikt att deltagarna i undersökningen får ta del av att undersökningen är anonym (2016: 54, 55). Vi har informerat våra deltagare om att vi kommer bevara full anonymitet av deras personliga uppgifter. Dock meddelade vi våra informanter från början att organisationen kommer att benämnas vid namn i uppsatsen, vilket vi i efterhand ändrade och valde att anonymisera och finna ett fiktivt namn på grund av de etiska reglerna. Vi ville skydda våra informanter ytterligare och i största möjliga mån. I våra gruppintervjuer var det svårare med konfidentialiteten då informanterna inte var anonyma inför varandra. Det är en negativ aspekt av gruppintervjuer men det finns även positiva aspekter, menar Tursunovic (2002). En positiv aspekt är att intervjupersoner kan ha lättare att besvara ”känsliga frågor” i en grupp än en enskild intervju (ibid:73). Innan vi utförde gruppintervjuerna förklarade vi riskerna för informanterna och att vi enbart kunde hoppas på att dem respekterade varandra och höll deras medverkan i undersökningen konfidentiell. Tursunovic (2002:67) menar på att det är av stor vikt att personer som deltar i en gruppintervju känner sig bekväma, trygga samt vågar öppna upp sig inför varandra. Vi frågade samtliga informanter om de ville ha enskilda eller gruppintervjuer varav två klienter samt två socialarbetare önskade delta i en gruppintervju. De två klienterna uttryckte att de kände sig mer bekväma att delta i en gemensam gruppintervju då de kände varandra sedan tidigare och var goda vänner likaså de två socialarbetarna. Socialarbetarna menade även att de tillsammans kunde komma fram till djupare svar än om de hade gjort två enskilda intervjuer. Vi vägde risken mot nyttan och tog ett beslut om att utföra de två önskade gruppintervjuerna. Vi har spelat in alla intervjuer på en diktafon, fört över dem på datorn inför transkriberingen för att både vara säkra på att materialet inte försvinner men även för att ljudet har varit lättare att ta upp där. Efter överföringen till datorn raderade vi all data på diktafonen. Vi har förvarat allt material på ett säkert ställe, inlåst på ett rum och haft lösenord på våra datorer som ingen annan har haft tillgång till. Under transkriberingen har vi anonymiserat alla personers namn och även platser som nämns. Däremot har vi inte anonymiserat kön då vi fann det relevant för vår undersökning. Vid ett framtida

godkännande av vår uppsats kommer ljudmaterialet och transkriberingen att förstöras.

Kalman och Lövgren definierar det sista etiska kravet, nyttjandekravet. Kravet betonar hur undersökningens data och den information som har samlats in bör uteslutande användas till forskningens syfte. Nyttjandekravet liknar konfidentialitetskravet om att skydda deltagarnas integritet (2012:14). Vi kommer inte under några omständigheter använda vår data eller de uppgifter vi har samlat in till något annat än vår uppsats. Dessutom kommer vi förstöra ljudmaterial och transkribering efter godkännande av vår uppsats för att försäkra oss om att nyttjandekravet utförs.

Genomgående i texten har vi reflekterat över hur vi framställer våra informanter. Vi ville framställa informanterna på ett respektfullt och tillgivet sätt och inte reproducera bilden av dem som stigmatiserade eller ”avvikare”. Vi ville även i största möjliga mån undvika värderande uttryck eller ord som exempelvis ”utsatthet” och ”slumområde”. För att kunna förklara och beskriva vissa företeelser valde vi att ha med några ord som vi upplevde var värderande men då inom citationstecken. Vårt framställningsprivilegium reflekterar vi även över genomgående i valet av våra teoretiska perspektiv som problematiserar framställningen av ”de andra”, av att ha ett avvikande beteende och av att andra bli stigmatiserad.

5.11 Metodkritik

Genom vår process och under vår studie ser vi att det fanns faktorer som kan ha påverkat vårt resultat. Angående urvalet har det skett via kontakter och relationer från VFUn. Möjligtvis kan det påverka resultatet i termer av att informanterna kan känna sig skyldiga att vara med eller vilken information som de väljer att berätta om Caring youth. Vi resonerade dock kring att relationerna har hjälpt i form av att ett förtroende har byggts upp och ett enkelt sätt att kommunicera. Det som påverkade valet av informanter var sociala faktorer som exempelvis vilka klienter vi visste var bekväma med att prata om sin bakgrund. Även språket var en avgörande faktor, för att kunna kommunicera på ett enkelt sätt. Dock ställer vi oss

frågande om resultatet hade det kunnat se annorlunda ut om vi hade haft en tolk? Resultatet kan även ha påverkats av vårt urval av informanter utifrån att grupperna av informanter är ojämna. Vi har enbart en informant i gruppen av deltagare som går på Caring youth, fyra informanter som har tagit examen och tre i gruppen av socialarbetare. Det hade möjligtvis framkommit mer information utifrån gruppen av klienter som går på Caring youth om vi hade haft med ytterligare informanter i den gruppen.

Genom vår förförståelse har vi en insikt i hur det sociala arbetet utförs i kontexten Uganda och har en kännedom för vad många av klienterna går igenom i livet. Vi behöver samtidigt vara kritiska mot att vi kan ha en särskild vinkling av materialet utifrån vår förförståelse i termer av hur vi har tolkat citaten.

6. Resultat och analys

I denna del av vår undersökning redogör vi för vårt material och våra analyser via tre teman som har vuxit fram från vår empiri. Våra teman är följande, ”Sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad?”, ”Success stories” och ”Stigmatisering och exkludering”. I vårt första tema presenteras en positiv bild av vad Caring youth har hjälpt klienterna med men även en mer kritisk bild av hur klienterna förväntas förändra sitt beteende. I vårt andra tema analyserar vi klienternas ”Success stories” och vad som organisationen har hjälpt klienterna med för att lyckas efter examen i termer av exempelvis arbete. Sista temat handlar om klienternas upplevelse av stigmatisering och exkludering, och hur det relateras till hjälpen och stödet som ges på Caring youth.

6.1 Sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad?

I detta tema framgår det att under intervjuerna presenteras en bild av att Caring youth gör gott för tjejerna, stärker dem och hjälper dem. Caring youth ger klienterna en chans att visa och känna att de inte enbart är vad samhället stämplar dem för och hur de kan stå upp för sig själva. En del av stödet som Caring youth ger är att hjälpa klienterna att förändra deras beteende, diskuterar våra informanter i intervjuerna. Det framgår även en mer kritisk bild av Caring youth då de anser att sexarbete är ett beteende som behövs ändra, att ansvaret ligger på kvinnorna och att de är i störst behov av hjälp. Sandra, klient på Caring youth före detta sexarbetare, beskriver en positiv bild av hur Caring youth har hjälpt henne:

I will change my behavior. It's not like before I came to Caring youth.
So even I can stand before people I don't know and I speak out what
I am and pass for.

Även Sarah har en liknande uppfattning, när hon beskriver vad Caring youth har gett henne:

They (Caring youth, vår anm.) give me how to be at my best
behaviors, how you can control yourself.

Vidare exempel av Immaculate:

I was bad. I wasn't bad but I use to do some behavior that was not good. Like sleeping with those men but now I'm not doing it. I'm living that life that they (Caring youth, vår anm.) told me. If you are being with those men, you can get diseases like HIV. And I was told that it can lead to many problems. I left that way of living, then I started a new life of living with one partner.

Ett intressant tema i samtliga av dessa informanternas beskrivningar är hur deras livssituation innan Caring youth tycks framstå eller presenteras som ett dåligt individuellt beteende. För Sarahs del var hon arbetslös medan Immaculate tvingades in i prostitution för att överleva. Båda beskriver situationerna som ett dåligt beteende som bör ändras. När vi intervjuade socialarbetarna framgick en liknande syn kring beteende som klienterna beskrev. Clare berättar:

Of course, they don't quit immediately (med sexarbete, vår anm.). They come and study but again they go back to streets. But as we talk to them they change slowly by slowly. Behavior change is a process; they don't change automatically. It takes time and then they change.

Socialarbetaren diskuterar här sexarbete som ett slags dåligt beteende som det tar tid att förändra. Kan det ha och göra med att klienterna är kvinnor, att det "dåliga beteendet" inte passar in i vad som förväntas av en kvinna. I någon mån verkar det sociala arbetet som bedrivs av Caring youth reproducera könsstereotypa föreställningar. Där klienterna förväntas agera efter dessa riktlinjer när de deltar i deras programverksamhet. Mattsson diskuterar hur kön är något som socialt konstrueras och skiftar beroende på vilket historiskt och kulturellt sammanhang vi befinner oss i. De feminina och maskulina egenskaperna är konstruktioner, inte det faktiskt biologiska och handlar om normer över hur en man respektive kvinna ska vara beroende på kontexten (2010:43, 44). Mannen fastställs inte utifrån ett kön utan är neutral, osynlig och överordnad. Kvinnan å andra sidan är konstruerad som avvikare, högst synlig och underordnad (Mattsson, 2010: 46, 47). Mattssons

resonemang stämmer in i Ugandas samhälle. Mannen är norm och kvinnor och de klienter vi har intervjuat konstrueras som avvikande då de bryter mot normen. Våra klienter beskriver hur dem är dåliga och att skulden är deras fast de av ekonomiska och strukturella omständigheter inte sällan tvingades in i sexarbete. De beskriver att det är deras beteende som måste förändras. Även ugandisk lagstiftning om prostitution bekräftar den här föreställningen där kvinnan är synlig men mannen osynlig då männen kan köpa sex av kvinnorna utan att tillskrivas någon skuld för sin handling. I Uganda är det olagligt att sälja sex men det är lagligt att köpa. Kvinnans roll som underordnad stadgas på en strukturell nivå i Ugandas samhälle på grund av lagen⁴. Jonas, socialarbetare, visar i citatet nedan att han är medveten om denna könsmaktsordning, där ett visst beteende stämplas som mer negativt om det är en kvinna som handlar då hon förväntas agera på ett visst sätt. Jonas berättar:

For girls engaging in that kind of behaviour (Jonas syftar på exempelvis sexarbete, arbetslös, vår anm.) that the community doesn't appreciate they will be abusing her everywhere.

Vi frågade vidare varför samhället reagerar på det sättet och Jonas diskuterar vidare:

I think it is a culture context. A girl should grow up and always be upright with discipline. But the boys, even though they behave badly no one will say it. But for girls it's worse, everyone knows that this girl should grow up right. Young girls are grown up being approved for the men they are marrying in the future. Like, now you don't know how to wash clothes, how will you be when you are with your husband?

Jonas menar att det är den kulturella kontexten som bestämmer hur en tjej respektive kille ska vara och agera. I Uganda är mannen överordnad och har betydligt större handlingsfrihet, men en kvinna ska ta ansvar och bete sig på ett visst

---

⁴ Vi är medvetna om att män kan sälja sex i Uganda men genom våra intervjuer och vår förförståelse framgår det att det är främst kvinnor som säljer sex och män som köper.

sätt för sin man. En intressant aspekt är att Jonas inte resonerar kring hur det är olagligt att sälja sex och att samhällets reaktion kan komma från lagen. Det finns postkoloniala bilder som fortfarande präglar Ugandas samhälle idag. Vi analyserar bilden av ”tredjevärlden kvinnan” som västerlandet har konstruerat som förtryckt, svag, i behov av hjälp och avvikande normen (Wikström, 2009: 79) en bild vi återfinner i citaten från vår gruppintervju med socialarbetare Jonas och Clare. Jonas berättar:

I think that Caring youth has come more out for the girls. You can see even if it is a project that is taken on only girls. And there are more girls than boys because the fact is that the girls do suffer more.

Clare fortsätter att berätta:

Girls are more vulnerable than boys.

I en studie skriven av Óskarsdóttir et al (2012) undersöker författarna hur NGOs i Uganda blir finansierade av västerlandet för att hjälpa kvinnor, då västerlandet anser att kvinnorna är utsatta och i behov av hjälp. Det är även bilden av unga utsatta kvinnor i Uganda som presenteras i media vilket bidrar till att västerländska kvinnor vill komma och rädda dem. Bilden som presenteras i studien om hur kvinnor är i behov av hjälp i Uganda, stämmer överens med bilden som Caring youths socialarbetare presenterar för oss av klienterna de har. Bilden av kvinnan som svag reproduceras via Caring youth och påverkar vilken hjälp ungdomarna erbjuds. Bilden kan påverka att män inte får hjälp i samma utsträckning och kan fortsätta att bete sig ”hur dem vill”. Gysels et als (2002) studie handlar om kvinnliga sexarbetare i Uganda och orsaken till att de är involverade i kommersiellt sexarbete. Författarna betonar vikten av att arbeta med männen då de är involverade i sexköpet och att de är parten som vägrar ha kondom. Socialarbetare Jennifer resonerar kring hur Caring youth ser på situationen med könen och vilken hjälp som ges till dem:

Unfortunately, in terms of gender we address more for girls. But we also realize that if we don't bring the boys at the same level then there is nothing that we are addressing. So, what we are doing right now is,

we are actually just working on a project that are addressing the young boy's problems. We are doing this through men oriented activities like targeting sports and soccer. We are trying to bring them on board and train them in the vocational skills of their choice. During mobilization, many girls turn up, not the boys, yet they are equally affected one and one.

Jennifer menar att Caring youth riktar sitt stöd och hjälp mot främst kvinnor. Jennifer betonar vikten av att arbeta med både män och kvinnor då båda könen är utsatta. Jennifers resonemang upplever vi är angeläget och via mer arbete med männen kan bilden som finns i samhället av att kvinnor är mer utsatta och sårbara än män förändras. Vi finner det även av vikt att Caring youth gör insatser för män. Även de är i behov av stöd, hjälp och få kunskap om exempelvis kondom användning så att inte all skuld och ansvar läggs på kvinnan.

6.2 Success stories

Ett viktigt tema i Caring youths arbete är att klienterna efter examen ska lyckas i termen av att bli anställda och få ett praktiskt arbete efter att ha deltagit i organisationens program. Klienterna ska även ha lyckats i termer av att förändra sitt beteende, bli stärkta emotionellt och i sitt självförtroende. Klienterna och socialarbetarna diskuterade i intervjuerna hur Caring youth har hjälpt dem att få en starkare självkänsla och ett bättre liv bort från arbetslöshet och sexarbete. Många klienter berättar hur de har fått kunskap till att utöva säkert sex efter deras gruppsamtal och hur det bidrar till att känna sig lyckad och ansvarsfull. Josefin, deltagare på Caring youth, berättar:

The vocational skills we are having now. We can stand and maybe plait someone's hair or we can repair a phone and get what to eat. [...] I can now sustain my needs from these skills. I know how to protect my life because they (Caring youth, vår anm.) thought us the safe sex skills.

Vidare exempel av Immaculate:

The positive things I achieved is that, I got what I wanted and I can now plait hair. I can make me own a business because we have been told how to manage the business ideas. I can now help myself to start up a business.

Samma bild som klienterna beskriver kring att lyckas gör även socialarbetarna i intervjuerna. Jonas beskriver:

As they are starting with vocational skills, hope is build and they get empowered after this.

Dessa resonemang kan kopplas till en studie av Rotheram- Borus et al (2011). De undersöker om hjälpen och stödet som ges på en NGO i Uganda, Uydell, ger resultat i ungdomarnas liv. Vilket är något även vi undersöker, men från en annan infallsvinkel och organisation. De undersöker sociala faktorer till hiv och hur det kan förebyggas via utbildning i praktiskt arbete och rådgivning. Vi undersöker inte hiv i vår studie, men ett återkommande resonemang i våra intervjuer och citaten ovan har varit hur Caring youth hjälper, stöttar och ger råd till ungdomarna om risker kring vissa beteende och att ett praktiskt arbete kan göra en förbättring och förändring av deras livssituation. Särskilda resultat Rotheram- Borus et al (2011) såg i ungdomarna var att de fick ett arbete, de började utöva säkert sex och få en bättre psykisk hälsa. Vi ser liknande resonemang i vår undersökning då alla informanter som har tagit examen från Caring youth har fått ett annat arbete och diskuterar hur de kan utöva säkert sex med färre partners.

6.2.1 Att hjälpa andra kvinnor

En del av att lyckas efter Caring youth framkom under intervjuerna med klienterna är deras vilja att hjälpa andra kvinnor som är i liknande situation som de var tidigare. De visar dem vägen till Caring youth, Rebecca berättar:

After finishing my skills at Caring youth I managed to change many youths from sex workers out there. I have managed to tell them all

information about safe sex. Many have changed, many have gone to Caring youth for skills like me. [...] I will get money, instead of going at the streets again. And even helping the community, the volunteering work.

Josefin beskriver liknande upplevelse:

After Caring youth, for me I became a responsible citizen. [...] But after the counselling I received at Caring youth I could stand for me in any issue and I can give advice to those girls who are in the same situation that I was.

Båda citateten visar att klienterna på Caring youth identifierar sig själva som ”de andra”, utifrån postkolonialismens resonemang. Västvärlden är den som har myntat normen och ”de andra” är vad västervärlden inte är eller vill vara (Mattsson, 2010:83, 84). ”De andra” skapas även och är centralt i samhällen utanför västvärlden, ”de andra” är dem som går utanför normen som existerar där, vilket Mattson beskriver (2010: 93). Josefin anser att efter sin examen vid Caring youth har hon blivit en ansvarsfull samhällsmedborgare. Josefin berättar att hon efter Caring youth är en del av samhällsnormen, vilket innebär att vara inkluderad och inte längre avvikande eller en av ”de andra”. Hon upplever att det är viktigt att inkludera kvinnor i samma situation som hon var i och att hjälpa dem att inte längre vara ”de andra”.

6.2.2 Har alla klienter en success story?

Två av våra fyra informanter som har tagit examen från Caring youth beskrev att de mötte utmaningar efter Caring youth och att tiden efter inte var enbart enkel och lyckad. Sarah menar:

So, after graduation things were not easy. We looked for a job for like two months, when I was at home I was looking for a job. We struggled. We can move and move for one day, you come back and you don't have a job. You write applications, they don't reply. Even

if it is the one job that you have learned at Caring youth. The time came and I said, let me look for another job, because this job I've learned at Caring youth is not there (Sarah utbildade sig till sömmerska, vår anm.). And I got a job at a hair salon, now I'm working there.

Efter examen hade Sarah svårigheter att hitta ett jobb, trots hennes utbildning. Idag har Sarah fått ett arbete, men inte det hon utbildade sig till på Caring youth. Immaculate diskuterar också svårigheter hon mötte efter examen:

After finishing I went looking for a job but it wasn't easy since people wanted to pay less money that cannot help you. The time came when I got a job somewhere in a salon. So, I'm working in a salon that is paying me the money that I can use to satisfy myself. [...] I'm plaiting hair in the salon. It provides whatever I need so I that I cannot go back to what I used to do.

Citatet visar att det finns en utmaning efter Caring youth att skaffa arbete i relation till utbildningen, men att tillvaron blir positiv när klienterna väl har fått en anställning. Vi ansåg att det var av relevans att höra socialarbetarnas uppfattning om huruvida klienterna får annat arbete efter Caring youth eller inte. Clare, socialarbetare, bekräftar att många klienter har fått arbete, vilket stämmer överens med de klienter vi har intervjuat. Hon reflekterar över uppföljningen de gjorde efter centrets senaste examen i maj 2016:

We made a follow up of the beneficiaries that have taking their exams and most of them have success stories, they have work and are hired in salons and good salons. That's very interesting.

Intressant i det här citatet är Claires reservation: "most of them have success stories", vilket tyder på att alla inte har success stories eller har lyckas på Caring youth. Vilka ungdomar slutar att gå till Caring youth och vilka är de ungdomar som inte Caring youth når ut till? Ett relevant område att undersöka utifrån Caring youths hjälp är hur socialarbetarna ser på Caring youth och organisationens arbete

då det inte alltid faller ut som det var tänkt för klienterna. Socialarbetare Jennifer diskuterar varierande orsaker till att ungdomar slutar att komma till Caring youth:

We are interested to know why. Some reasons are positive; they might have gotten a job. We should have a redemption plan, to know and to keep the youth at the center. Some of them get jobs, they might not even be in line of what they are studying or learning of vocational but it is a quick way of getting money and away from sex work and for us that's a plus. Others unfortunate get pregnant and run away because you have been informing them with skills about being able to say no to sex and you know. [...] Other are disclosing, some are getting stigmatized at the center. Especially the sex workers, people around know the issues.

Jennifer problematiserar olika faktorer till varför en klient kan hoppa av Caring youths verksamhet. En anledning kan vara att en klient blir oplanerat gravid och känner sedan skam för att Caring youth sprider kunskap på centret kring säkert sex och hur klienterna ska förebygga oplanerade graviditeter. Den andra anledningen är hur sexarbetare blir stigmatiserade vid centret, vilket kan resultera i att de slutar gå dit. Scheff och Starrin menar att ett centralt begrepp i Goffmans stigma är emotionen skam vilken uppstår i social interaktion. Skammen definieras av Scheff och Starrin som en drivande kraft i mötet med andra människor då individen är konstant nervös över bilden av sig själv som andra har. Individen försöker därför visa sin främsta sida i mötet för att undvika skammen om sig själv (2012:189, 190). Scheff och Starrin menar att skammen är vår ”moraliska kompass” då den signalerar om ett moraliskt felsteg görs (2012:190). Det kan vara så att klienterna Jennifer berättar om känner skam och att de upplever sig ha gjort ett ”moraliskt felsteg”, (Scheff, Starrin, 2012: 190) vilket vi resonerar utifrån att de inte vågar komma tillbaka till Caring youth. En underordnad grupp bör uppleva skammen främst då gruppen blottas både utifrån och inifrån. Utifrån omgivningen och inifrån, sig själv, vilket lär leda till en negativ självbild och att den underordnade positionen förverkligas och rekonstrueras av individen själv (Scheff, Starrin, 2012: 200, 201). Resonemanget relaterar vi till både klienten som blir gravid och sexarbetarna, då de både får höra utifrån vad folk tänker om dem på ett negativt sätt men även hur de

inifrån dömer sig själva på grund av situationen de är i. Vi vill koppla citatet till Stark et als studie (2016) vilken handlar om hur kvinnor som har blivit utsatta för sexuella övergrepp under inbördeskriget i Norra Uganda upplevde en social exkludering från samhället omkring. Samhället la skulden på kvinnorna och menade att övergreppen handlade om en brist på moral från kvinnorna vilket resulterade i att kvinnorna upplevde skamkänslor. Det som hjälpte dem var deras sociala nätverk och i det kunde kvinnorna återhämta sig. Det finns ett samband mellan resultatet i Stark et als studie (2016) och vår undersökning utifrån hur de kvinnorna upplevde en social exkludering. Skulden lades på kvinnorna och de uppfattades ha en brist på moral vilket ledde till känslor av skam. Vi ser samma mönster i vår intervju med Jennifer om de avhopp som återfinns på Caring youth. Vi tänker på vikten av att socialarbetare fångar upp de klienterna extra då sammanhanget på Caring youth kan ge dem stöd, socialt nätverk och träffa andra i liknande situation vilket kan stärka dem.

6.3 Stigma och exkludering

I detta avsnitt belyser vi hur klienterna upplever sig vara stigmatiserade och exkluderade från samhället och på Caring youth. Vi redogör för hur socialarbetarna ser på klienternas stigmatisering och exkludering främst utifrån lagen om prostitution. Under intervjuerna ställdes frågor till klienterna samt socialarbetarna om hur samhället ser på klienterna både innan och efter Caring youth. Vi har valt att ha med det här temat då samhällets - samt organisationens bemötande påverkar hur klienterna upplever hjälpen och hur de är mottagliga för den hjälp som ges på Caring youth.

6.3.1 Klienternas röst om stigmatisering från samhället

Sarah berättar om hennes upplevelser av samhällets reaktioner:

The community was not easy because people, people are talking. Talking, why this girl is not in school, she is just walking around. They can call you everything they want, so you can't feel good. They

say, that girl is not good; she is looking like this, she is talking bad.
You know, people are saying words, which are not very good.

Vi tolkar det som att Sarah menar på att människor har rätt till att benämna henne med glåpord då hon inte har en sysselsättning utan bara ”strosar omkring”. Becker menar på att varje samhälle är uppbyggt på sociala regler där vissa handlingar anses mer ”riktiga” än andra. När en person beter sig utanför de ”riktiga” sociala reglerna kan hen komma att betraktas som utanförstående, det vill säga ha ett avvikande beteende (2006:17). Vidare menar Becker på att det är personer som anses stå inom det ”normala” som stämplade personer som avvikare (2006:26). Vi tolkar att våra informanter blir stämplade av samhället för att ha ett avvikande beteende då det som tycks vara det ”normala” är att ha en sysselsättning. Sarah har således stämplats av samhället för att ha ett avvikande beteende då hon saknade sysselsättning. Immaculate har en liknande bild av samhällets bemötande innan Caring youth:

The people used not to like me. I had some behaviour. After leaving school I started to engage in sex work. I never went to the street like selling myself but I went to find something that can satisfy me, like to get money that can help my needs. So, I got those “sugar daddies”, like that. So, when my grand mum found out she was mad and the other people also they were mad but since I had nothing to do I was living at home doing nothing I never cared. So, they used to beat me but still I went.

Immaculate berättar att hennes mamma och andra personer blev upprörda när de fick veta att hon arbetade som sexarbetare. Immaculate blev stämplad av sin omgivning för att ha ett avvikande beteende efter att de fick veta vad hon arbetade med. Trots människors ogillande beskriver Immaculate att hon inte ”brydde sig” om vad folk sa utan fortsatte arbeta. Immaculate hade inte något annat val än att fortsätta arbeta som sexarbetare då det var hennes enda inkomstkälla. Det kopplar vi till Gysels et als (2002) studie där författarna menar på att prostitution är en överlevnadsstrategi då kvinnorna saknar någon annan inkomst. Även Schoemaker och Twikirizies (2012) studie belyser att många unga tjejer säljer sex för att överleva vilket går före känslan av att stå utanför och bli stigmatiserad av samhället.

Liksom Immaculate beskriver Rebecca hur hon ignorerade att människor talade illa om henne då hon var tvungen att sälja sex för att överleva:

They (samhället, vår anm.) where seeing us as all bad people but I had nothing to do because it was what I had to do to get money. [...] Instead of helping me they were just telling words and abusing me; saying how we don't like you because you are a sex worker and a bad person. But I didn't mind. I just kept on doing my work to get something to eat.

Rebecca uttrycker en besvikelse på samhället då hon menar att människor borde hjälpt henne i sin situation istället för att tala illa om henne. Rebecca menar att hon inte var omtyckt av samhället då hon tillhörde kategorin ”sexarbetare”. Utifrån intersektionalitet syftar Mattsson på att samhällsgrupper graderas olika på grund av samhällets maktstrukturer, i det här fallet graderas kategorin ”sexarbetare” lågt (2010:31). Resonemanget Mattsson för framkommer i vår undersökning utifrån att samhället välkomnar klienterna och inkluderar dem när de har tagit examen från Caring youth. Sarah berättar:

Yes, there is a difference, I move out and I just go to my work. And when they don't see you around they say this girl has got a job, she is not longer here walking around with people. They can give you a little respect. [...] Maybe they want someone who is working, who is looking nice. They don't want someone who is sitting there talking with people, walking around. They want to see you busy.

Sarah menar att samhället i dagsläget respekterar henne då hon har ett arbete att gå till. Caring youth har hjälpt ungdomarna att komma in i samhället igen och det framgår av Sarah att valet av arbete och att ha en sysselsättning är vad som påverkar synen samhället har på sina medborgare.

6.3.2 Klienternas röst om stigmatisering på Caring youth

Sandra berättar om hennes upplevelse av stigmatisering på Caring youth:

It is one teacher she came to me and said; eh you are the poor one, what do you want here, in fact you are very bad one, you left marriage because of your behaviours.

I citatet framkommer det att Sandra har blivit negativt behandlad av en lärare på grund av hennes bakgrund, att hon uppfattas som fattig och dålig. Vi har tidigare i undersökningens teoridel presenterat ”den andre” utifrån postkolonial teoribildning, hur människor från postkoloniala länder konstrueras som ”de andra” i relation till västerlandet (Wikström, 2009: 61). Vi vill snarare betona här hur läraren konstruerar klienten, Sandra, till ”den andre” i relation till läraren, till socialarbetarna. Mattsson beskriver hur ”den andre” nämns som exempelvis klient, fattig eller kriminell. ”Den andre” existerar i alla typer av socialt arbete och bör förstås utifrån ett intersektionellt perspektiv. Mattsson hävdar att kategorier såsom kön, sexualitet och etnicitet är relevanta i en intersektionell analys av ”den andre” då de bilder som presenteras av exempelvis klienter, kriminella och fattiga människor är knutna till ett visst kön, en viss etnicitet eller sexualitet. Enligt Mattsson kan en socialarbetare ha en förväntan på hur en kvinna bör vara, en kvinna som klient och exempelvis fattig bryter mot de normer som kvinnor förväntas inrätta sig efter och den förväntan socialarbetaren har (2010:121, 122). Det intersektionella perspektivet handlar vidare om hur det i den här kontexten finns en betydelse av att vara både klient, kvinna och fattig. Läraren reproducerar bilden av klienten, Sarah, som enbart fattig, men klienterna behöver ses utifrån fler kategorier och intersektioner. Sandras upplevelse av att bli stigmatiserad av en lärare kopplar vi även till Goffmans resonemang om den virtuella- samt den faktiska sociala identiteten. Goffman menar på att den virtuella sociala identiteten är den identitet som omgivningen tillskriver via omgivningens uppfattning om personen och den faktiska sociala identiteten är den identitet som personen reellt har (1963:10). Sandra tillskrivs den virtuella identiteten ”dålig” av sin lärare, på grund av att hon lämnade ett äktenskap och är fattig. Vi har svårt att analysera Sandras faktiska sociala identitet då vi inte vet allt om Sandra. Det vi vet är att Sandra tog upp situationen med läraren utifrån en av våra intervjufrågor om Caring youths negativa sidor. Sandra beklagar sig över hur läraren har betett sig mot henne och deras uppfattningar om Sandra stämmer inte överens. Hennes faktiska sociala identitet är

därav inte densamma som den virtuella identiteten som läraren applicerar på henne. Goffman beskriver hur den virtuella sociala identiteten kan göra att en person blir utsatt trots att det inte är någon skillnad på människan gentemot någon annan (1963: 10). Vi uppfattar att läraren stöter bort Sandra trots att det inte är något som gör Sandra mer olik någon annan klient på Caring youth. Alla ungdomar som deltar i Caring youths verksamhet behöver ha vissa särskilda kvalificeringar och Sandras livssituation är inte olik någon annans. Sandra diskuterar vidare:

Some social workers they stigmatize. [...]. They only think that the brave one can do it. The others can't do it.

Sandra menar på att även vissa socialarbetare stigmatiserar klienterna. Vår tolkning är att socialarbetarna favoriserar klienterna utifrån vad klienterna har för egenskaper och jämför klienterna med varandra. Goffman anser att en person blir stigmatiserad när en människa skiljer sig från den övriga gruppen genom att ha en mindre önskvärd egenskap (1963:10). Vissa klienter passar bättre in för hur en klient på Caring youth förväntas vara medan andra faller utanför Caring youths stereotypa bild av klienterna. Vi ställer oss frågande kring om den norm som finns på Caring youth angående ungdomar moraliserar utifrån samhällets syn på hur ungdomar bör vara? De klienter som faller utanför den stereotypa bilden anses bryta mot normen utifrån deras mindre önskvärda egenskaper. De blir stämplade av vissa lärare samt några socialarbetare vilket innebär ett stigma.

6.3.3 Klienter finner stöd i andra klienter på Caring youth

Immaculate berättar om betydelsen av att möta andra klienter med likande stigma som henne:

Even if I had no money like transport I would at least use my feet so I go and meet my friends, have fun. Because I saw it was, we were colleagues. We used to be one there.

Sandra berättar hennes upplevelse:

I still have that hope of me; I'm good. I'm as good as them (andra klienter, vår anm.). They are in the same situation as me.

Att Caring youths deltagare finner stöd och gemenskap i varandra kan relateras till hur Goffman (1963) betraktar individer som är/har varit utsatt för stigmatisering. Goffman menar att en person med ett stigma kan känna sig misskrediterad och exkluderad från omvärlden och därför blir hänvisad till en viss grupp av människor som accepterar hen och ser bortom stigmat. Inte sällan handlar det om individer, menar Goffman, som är sympatisk inriktade då de själva bär på stigmat och således har liknande erfarenheter av vad stigmat medför i termer av marginalisering och utstötning. Inom ramen för en grupp med liknande erfarenheter går det att finna en tillhörighet och få ett moraliskt stöd. I gruppen kan dessa personer känna samhörighet vilket bidrar till att de tillsammans känner att de tillhör det "normala" (1963:28). Klienternas gemensamma upplevelser och liknande bakgrund är en del av det stöd och hjälp som kommer via Caring youth. De upplever sig vara jämlikar och tillhöra en norm som har skapats på Caring youth vilket bidrar till att upplevelsen av stigma minskar och snarare en känsla av att vara "normal" som Goffman skriver (1963).

6.3.4 Socialarbetarnas syn på klienternas stigmatisering och exkludering

Socialarbetarna beskriver i intervjuerna att de är medvetna om att klienterna på Caring youth blir stigmatiserade i samhället. Jonas berättar för oss sin syn, vilken liknar den klienterna berättade för oss:

Before Caring youth you can hear people calling; this youth is segregate from the other people. Drug abusers and sex workers. They call them bad names and they are being questioned.

Vi relaterar Jonas citat om hur de två grupperna av ungdomar är segregerade från det övriga samhället till Mattssons resonemang om hur samhällsgrupper kan graderas lågt utifrån maktstrukturer som existerar i samhället. Mattsson menar att maktstrukturer bärs upp av oss människor exempelvis genom våra tankar och handlingar. Det är även med hjälp av människors handlingar som maktstrukturer

kan förändras (2010:31). Vi resonerar över hur maktstrukturerna kan ändras och att ungdomarna kan inkluderas i samhället istället. Vi undrar hur Caring youth förändrar maktstrukturen som finns i Uganda gällande synen på sexarbetare då det är olagligt i Uganda att sälja sex? Jennifer berättar för oss hur Caring youth arbetar kring den segregerade gruppen:

And according to the targeted group we are seeing the challenges are not disadvantages it's just a challenge. For example, to rehabilitation the sex workers, and we know that in Uganda it's illegal so the political environment is not favourable for us to deliver services in a more adequate way.

Jennifer betonar utmaningen kring att arbeta och rehabilitera sexarbetare då prostitution är olagligt. Vidare berättar Jennifer kring hur de försöker förändra segregationen av sexarbetare:

But we have to use those approaches (mänskliga rättigheter, vår anm.) because they are more ethical. [...] Most people think we are promoting sex work. [...] The police put them (sexarbetarna, vår anm.) in cells and then the girls cry out; come Caring youth and help us, and we go and talk to them. [...]. We have meetings with them to get them understand the need of the youths and their reality, what are the factors and what can we basically do to help them and let them get out from the streets? So, we have a positive approach towards that and not criminalizing them.

Jennifer berättar att Caring youth för diskussioner med polisen för att skapa förståelse för ungdomarna och deras utsatta situation. Jennifer menar att det är viktigt att Caring youth, samt samhället i stort ser bakom lagen och ser ungdomen bakom dess handlingar. Jennifer menar att det är viktigt att ungdomarna kommer bort från gatan och ett liv i prostitution och att det är samhällets ansvar att göra något åt ungdomarnas situation. Vi frågar vidare om Jennifer tycker det är bättre om lagen om prostitution inte fanns? Jennifer svarar:

The law is there, yes. [...] We've been pushing this for some time, we want the rehabilitation part of social service and the success is that we've seen the sex workers been recognising in this particular plan for HIV and aids as the key population who are the key drivers of HIV among others. So the fact that they are already in a plan and framework we feel that something is being done to address their issue.

Jennifer menar att lagen existerar men att Caring youth gör skillnad bara genom att jobba med gruppen sexarbetare. Caring youth ger ungdomarna en utbildning och psykosocialt stöd vilket gör en skillnad i samhället. Vi anser att Caring youth också gör en skillnad för ungdomarna genom att de arbetar för att ändra samhällets negativa syn på ungdomar, främst ungdomar som tvingats in i prostitution. Vi resonerar över om en förändring av samhällets syn kan leda till att ungdomarna, som tillhör en segregerad grupp, får ett bättre bemötande av samhället och kan bli välkomnade in i arbetsmarknaden. Vi kopplat till Mattssons resonemang kring maktstrukturer. Mattsson menar att samhällets maktordningar ofta är självklara och invanda för oss vilket bidrar till maktstrukturer ofta är svårupptäckta. När någon, i vårt fall Caring youth, vill förändra en struktur är det också de invanda mönstren som bidrar till att inte alla vill förändra maktstrukturen (2010:33). Det är betydelsefullt och behövt att Caring youth vill förändra maktstrukturen kring samhällets syn gällande sexarbetare men det är en process som lär ta tid.

7. Slutdiskussion

Sammanfattningsvis vill vi diskutera vilka aspekter vi har funnit och vad som har framkommit under varje tema. Vårt syfte med undersökningen var att ta reda på hur klienter och socialarbetare uppfattar hjälpen som ges på Caring youth. Vi ville även titta på gruppernas uppfattning i relation till varandra dock med en främsta betoning på klienternas perspektiv.

7.1 Sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad?

Temat sex mot ersättning; individuellt beteende eller strukturell överlevnad? framgick i vår data utifrån att klienterna betonade att förändring av beteendet var något som alla klienter fick hjälp med från Caring youth. Klienterna beskrev en positiv bild av hur Caring youth har hjälpt dem att bli stärkta och hur de kan stå upp för sig själva. Det förutsätter dock att de ska förändra sitt beteende, beskriver både socialarbetare och klienter. Förändring av beteende betonas av socialarbetarna som något som sker under en längre tid. Klienterna beskriver sitt beteende innan Caring youth som dåligt vilket vi problematiserar utifrån stereotypa bilder av kvinnan som duktig och vad som förväntas av de båda könen. Vi fann det intressant att klienterna har tvingats in i situationer som sexarbete för att överleva och vi har svårt att förstå hur det kan upplevas från klienter och socialarbetare som ett beteende. Vi problematiserar mannens roll som överordnad och kvinnan som underordnad vilket kan bidra till bilden klienterna presenterar av sig själva. Vi kopplar det till en strukturell nivå och hur lagen försvårar kvinnan situation som sexarbetare ytterligare när den gör prostitution olagligt. Socialarbetarna bekräftar samma bild klienterna har kring bilden av kvinnan och diskuterar hur mannen som norm har och göra med en kulturell kontext vilket för oss vidare in i en analys av en postkolonialbild som existerar i Uganda. Vi upplever att den postkoloniala bilden av kvinnan som svag och i behov av hjälp reproduceras i Caring youths arbete och att de bör komma ut mer och hjälpa männen. Männen är inte något som organisationer i Uganda satsar på vilket vi betonar är viktigt eftersom att ansvaret måste flyttas från enbart kvinnan till även mannen.

7.2 Success stories

I temat, success stories, har vi undersökt vad Caring youth menar när de pratar i termer om att klienter skall lyckas i livet. Klienterna blir hjälpta av Caring youth då många efter examen får ett arbete, kunskap till säkert sex samt en bättre psykisk hälsa. Någonting vi reflekterade kring var att det största flertalet av våra Informanter hade en vilja att hjälpa andra tjejer i liknande situationer. Vi förde en diskussion om det utifrån postkolonialismens resonemang om ”de andra”. Vi menar på att klienterna kände sig som ”de andra” gentemot samhället men att klienterna upplevde sig en del av samhällsnormen efter Caring youth då de blivit ansvarsfulla samhällsmedborgare. Vår slutsats kring detta resonemang är att klienter som har tagit examen från Caring youth vill hjälpa andra tjejer att komma bort från ”de andra” genom att bli som de själva är, goda samhällsmedborgare. Socialarbetaren, Jennifer fick oss att reflektera kring om alla klienter har en ”success story” vilket hon menar att alla inte har. Några informanter har haft svårigheter att finna ett jobb efter examen samt menar Jennifer på att det även finns klienter som hoppar av Caring youths yrkesverksamhet. En bidragande faktor till avhopp är oplanerade graviditeter vilket vi för ett resonemang om genom stigma och skam. Det framgår i en intervju med socialarbetare Jennifer att klienter som blir gravida väljer att hoppa av programmet då de upplever skam över den situation dem har hamnat i. Vår slutsats kring det resonemanget är att det är viktigt att socialarbetarna fångar upp de klienter som känner skam över exempelvis en oplanerad graviditet och ger dem stöd. Ett stöd kan vara att klienter träffar andra i liknande situationer då vi menar på att klienter kan finna styrka i varandra.

7.3 Stigmatisering och exkludering

I temat, stigmatisering och exkludering, undersöker vi hur samhällets - samt organisationens bemötande påverkar klienterna i deras hjälpprocess. Både socialarbetarna och klienter upplever att klienter är segregerade från samhället. Klienterna menar på att de blir diskriminerade på grund av att de saknar sysselsättning eller tillhör kategorin ”sexarbetare”, vilket vi analyserar genom Beckers resonemang om avvikande beteende. Vi menar på att klienterna blir stämplade av samhället för att de har ett avvikande beteende då de skiljer sig från

samhällsnormen. Efter Caring youth är det många av informanterna som upplever att de får ett bättre bemötande av samhället. I temat belyser vi hur klienter blir bemötta av socialarbetarna samt andra lärare på Caring youth. Många av våra informanter upplevde att de blev stigmatiserade av några socialarbetare och även vissa lärare vilket vi diskuterar genom att klienterna konstrueras som ”de andra” i relation till de anställda på Caring youth. Vi analyserar det genom en intersektionell analys kring förväntningar som finns när en klient är kvinna och hur det bryter mot en norm som existerar kring klientskap. Vi analyserar även klienters upplevelse av stigmatisering av de yrkesverksamma genom Goffmans teori om stigma. Vår slutsats kring detta är att klienter blir stigmatiserade då några socialarbetare- samt lärare jämför klienter med varandra vilket hör ihop med de normer som finns på Caring youth och förväntningar på hur en klient bör vara. Vi undrar om den norm som finns på Caring youth moraliserar utifrån samhällets syn på hur ungdomar bör vara? Klienterna tog även upp vikten av att de har varandra på Caring youth och hur viktigt det är att möta andra ungdomar i liknande situation som dem själva. De beskrev att det var en del av stödet och som hjälpte dem i sin process. Klienterna beskrev sig själva som stigmatiserade utanför Caring youth men genom Caring youth och gemenskapen där inkluderades de i en norm som de själva har konstruerat. I temats sista del för vi ett resonemang kring hur socialarbetarna upplever att arbeta med klienter som har eller har jobbat som sexarbetare då det är olagligt att sälja sex i Uganda. Det kopplar vi till Mattsson resonemang om samhällets maktstrukturer. Vår slutsats kring det är att Caring youth vill och bör förändra maktstrukturen kring samhällets syn gällande ungdomar som arbetar som sexarbetare men att det är en lång process då maktstrukturer ofta är invanda och svårföränderliga.

8. Förslag till vidare forskning

Vi upplever det relevantt att nå ut till fler klienter som har tagit examen från Caring youth via exempelvis en enkätundersökning. Vi anser att det är viktigt att utvärdera och undersöka huruvida ungdomarna har fått arbete efter examen och hur Caring youth har hjälpt dem med psykosocialt stöd. Det kan vara av relevans för organisationen för att se hur de kan förbättra situationen på Caring youth men även för hur det sociala arbetet påverkar samhället.

En del av vår studie belyste samhällets syn på ”sexarbetare” men enbart utifrån klienternas upplevelser och socialarbetarnas uppfattning om samhällets bemötande. Vi hade därför tyckt det varit intressant att göra en kvalitativ studie om samhällets syn på ”sexarbetare” genom att intervjua andra organ så som poliser eller lokala ledare. Förslagsvis en diskursanalys för att undersöka vilka diskurser som finns gällande synen på sexarbete.

Referenser

Akademikerförbundet SSR. (2014). *Global definition av professionen socialt arbete*. Hämtad 2016- 11 -05 från, http://cdn.ifsw.org/assets/ifsw_124418-5.pdf.

Bannink-Mbazzi, F & Lorschiedter, A .(2009). *Psychosocial support to vulnerable youth in vocational schools in northern Uganda*. *Intervention* 2009, Volume 7, Number 2, Page 130 – 137.

Becker, H. S (2006). *Utanför: avvikandets sociologi*. Lund: Arkiv.

Braun, V & Clarke, V. (2006). *Using thematic analysis in psychology*. *Qualitative Research in Psychology*, 3.

Chapter four. (2016). *The Penal Code Act*. Hämtad 2016-11- 03, från, <http://chapterfouruganda.com/sites/default/files/downloads/Penal-Code-Act.pdf>.

Crenshaw, K. (1993). *Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Woman of color*. *Stanford Law Review*, vol. 43:1241.

de los Reyes (2005). Intersektioner i det postkoloniala rummet. I de los Reyes, P & Mulinari, D (red.). *Intersektionalitet- Kritiska reflektioner över o(jäm)likhetens landskap* (s 62-77). Malmö: Liber.

Goffman, Erving. (1963). *Stigma: den avvikandes roll och identitet*. (4, omarb. uppl. [sic]). Stockholm: Prisma.

Government of Uganda. (2016). *National Ngo policy*. Hämtad 2016- 11-02, från, <http://gov.ug/about-uganda/government-policies/national-ngo-policy>.

Gysels, M. Pool, R, & Nnalusiba, B. (2002). *Women who sell sex in a Ugandan trading town: life histories, survival strategies and risk*. *Social Science*, 179-192. Från <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11824924>.

Healy, K. (2014). *Social work theories in context: Creating frameworks for practice* (2nd ed.). Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Heidgren, C. & Wästerfors, D. (2008). *Den interagerande människan (1. Uppl.)*. Malmö: Gleerups.

Interaction. (2016) *Social, economic and political context in Uganda*. Hämtad 2016-11-03 från, <http://interactions.eldis.org/unpaid-care-work/country-profiles/uganda/social-economic-and-political-context-uganda>.

International Federation of Social Workers. (2016). *Statement of Ethical Principles*. Hämtad 2016-11-24 från, <http://ifsw.org/policies/statement-of-ethical-principles/>.

Kalman, H & Lövgren, V (2012), Etik i forskning och etiska dilemman. En introduktion. I Kalman, H & Lövgren, V (red.), *Etiska dilemman: forskningsdeltagande, samtycke och utsatthet*. (s 7-20). Malmö: Gleerups.

Kvale, Steinar & Brinkman, Svend (2014): *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.

Loomba, A. (2005). *Kolonialism/ postkolonialism; en introduktion till ett forskningsfält*. Hägersten: TankeKraft förlag.

Matthew, David & Sutton, Carole D. (2016): *Samhällsvetenskaplig metod*. Lund: Studentlitteratur.

Mattsson, T. (2010). *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*. (1. uppl.) Malmö: Gleerup.

Mohanty, C.H (1999). Med västerländska ögon; feministisk forskning och kolonial diskurs. I Thörn, H., Eriksson, C. & Eriksson Baaz, M. (red.) *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället* (s 195-210). Nora: Nya Doxa.

Nationalencyklopedin. (2016). *Ideella organisationer*. Hämtad 2016-11-24 från, <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/ideell-förening>.

Nygren, Lennart (2012), Risken finns, finns nyttan? Etikprövningsnämnderna och den kvalitativa forskningen. I Kalman, H & Lövgren, V (red.), *Etiska dilemman: forskningsdeltagande, samtycke och utsatthet*. (s 23-37). Malmö: Gleerups.

Óskarsdóttir, S. Baldursdóttir, S. Einarsdóttir, J. (2012). *Vulnerable girls, education and non-governmental organisation sponsorship programmes in Kampala*. Vol. 23 (3),410-422. doi: 10.177/0907568216631027.

- Said, E.W. (1978). *Orientalism*. (1. ed.) New York: Pantheon Books.
- Sarnecki, J. (2010). *Brottsligheten och samhället*. (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Scheff, T.J & Starrin, B. (2013). Ett emotionsociologiskt perspektiv på sociala problem: skam och utsatthet. I Meeuwisse, A & Swärd, M (red), *Perspektiv på sociala problem* (s 186-201). Stockholm: Natur och kultur Akademiskt.
- Schoemaker, J. & Twikirize, J. (2012). *A life of fear: Sex workers and the threat of HIV in Uganda*. International Journal of Social Welfare, vol. 21, no. 2, s. 186- 193.
- Sida. (2016). *Uganda*. Hämtad 2016-11-03 från, <http://www.sida.se/Svenska/Har-arbetar-vi/Afrika/Uganda/Vart-arbete-i-Uganda/>.
- Skau, G. M. (2007). *Mellan makt och hjälp: [om det flertydiga förhållandet mellan klient och hjälpare]*. Malmö: Liber.
- Stark, L, Landis, D, Thomson, B, Potts, A. (2016). *Navigating support, resilience, and care: Exploring the impact of informal social networks on the rehabilitation and care of young female survivors of sexual violence in northern Uganda*. Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology, Vol 22(3), Aug 2016, 217-225.
- Sveriges Ambassad. (2016). *Uganda, Kampala*. Hämtad 2016- 11-03, från, <http://www.swedenabroad.com/sv-SE/Ambassader/Kampala/>.
- SWSA. (2016). *Department of social work and social administration Makerere University*. Hämtad 2016-11-10 från, <https://swsa.mak.ac.ug>.
- Rotheram- Borus, M. Lightfoot, M. Kasirye, R. och Desmond, K. (2011). *Vocational Training with HIV Prevention for Ugandan Youth*. Vol. (16),1133-1137. doi: 10.1007/s10461-011-0007-y.
- Thörn, H., Eriksson, C. & Eriksson Baaz, M. (1999). Den postkoloniala paradoxen. I Thörn, H., Eriksson, C. & Eriksson Baaz, M. (red.). *Globaliseringens kulturer: den postkoloniala paradoxen, rasismen och det mångkulturella samhället* (s 15-27). Nora: Nya Doxa.
- Tursunovic, M. (2002). *Fokusgruppsintervjuer i teori och praktik*. Sociologisk Forskning 1/2002. S.62-89.
- Vetenskapsrådet. (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Hämtad 2016-11-02 från,

http://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf.

Wikström, H. (2009). *Etnicitet*. (1. uppl.) Malmö: Liber.

Bilaga 1, Intervjuguide svenska

Klienterna med examen från Caring youth

Tema 1: Innan Caring youth

- 1 Hur kommer det sig att du kom till Caring youth?
- 2 Hur kom du i kontakt med organisationen?
- 3 Hade du något stöd från någon? Om ja- vem?
- 4 Hur upplevde du att omgivningen bemötte dig? Upplever du en skillnad mot hur killar blir bemötta?

Tema 2: Under Caring youth

- 5 Vad skulle du säga att du behövde hjälp med (i början och under tiden) när du kom till Caring youth?
- 6 Vilka förväntningar hade du på Caring youth och ditt deltagande där?
- 7 Vilka konkreta saker har Caring youth hjälpt/stöttat dig med/i?
- 8 Hur skulle du beskriva dina relationer med ”personalen”? Med andra deltagare?
- 9 Om du skulle ”lista” tre positiva respektive negativa erfarenheter/saker/händelser från Caring youth som du har upplevt, vilka skulle dessa vara? Vad har dessa haft för betydelse för dig?
- 10 Vilka kunskaper/erfarenheter har du tagit med dig från Caring youth?
- 11 Vad har det inneburit för dig att ha slutfört din utbildning på Caring youth?

Tema 3: Efter Caring youth

- 12 Är det någon skillnad på livet efter Caring youth? I så fall, vad?
- 13 Hur har erfarenheterna och kunskaperna från Caring youth ”rustat” dig för tiden efteråt? Vad tycker du har varit särskilt användbart? Möter du utmaningar nu?
- 14 Finns det någon skillnad i hur du blir bemött idag av din omgivning? Utifrån din historia och ditt yrke idag? Tror du att det kan vara skillnad mot hur killarna blir bemötta?

- 15 Om svar ja på frågan 2 kring stöd från familj och vänner- Får du fortsatt stöd idag?
- 16 Om svar nej på frågan 2 kring stöd från familj och vänner- Får du stöd från din familj idag?

Klienter som deltar på Caring youth

Tema 1: Innan Caring youth

1. Hur kommer det sig att du kom till Caring youth?
2. Hur kom du i kontakt med organisationen?
3. Hade du något stöd från någon? Om ja- vem?
4. Hur upplevde du att omgivningen bemötte dig? Tror du att det kan vara skillnad mot hur killarna blir bemötta?

Tema 2: Under Caring youth

5. Vad skulle du säga att du behövde hjälp med (ibörjan och under tiden) när du kom till Caring youth?
6. Vilka förväntningar har du på Caring youth och ditt deltagande här?
7. Vilka konkreta saker har Caring youth hjälpt/stöttat dig med/i?
8. Hur skulle du beskriva dina relationer med ”personalen”? Med andra deltagare?
9. Om du skulle ”lista” tre positiva respektive negativa erfarenheter/saker/händelser från Caring youth som du upplever, vilka skulle dessa vara? Vad har dessa för betydelse för dig?
10. Vilka kunskaper/erfarenheter tar du med dig från Caring youth?
11. Vad tror du att det innebär för dig att slutföra din utbildning på Caring youth?

Tema 3: Efter Caring youth

12. Hur tror du att livet efter Caring youth kommer att bli?
13. Hur tror du att erfarenheterna och kunskaperna från Caring youth har ”rustat” dig för tiden efteråt? Vad tycker du är särskilt användbart?
14. Tror du att det kan finnas någon skillnad i hur du blir bemött av din omgivning efter examen? Utifrån din historia och ditt yrke idag? Tror du att det kan vara skillnad mot hur killarna blir bemötta?

Socialarbetare på Caring youth

Tema 1: Att arbeta på Caring youth

- 1 Hur kom det sig att du började arbeta på Caring youth?
- 2 Vad är det bästa med att arbeta på Caring youth?
- 3 Finns det några nackdelar med att arbeta på Caring youth?
- 4 Vad hade kunnat förbättras i ditt arbete på Caring youth?
- 5 Hur hjälper ni ungdomarna? Utifrån dig som socialarbetare.
- 6 (Vad tänker omgivningen om din yrkesroll som socialarbetare?)

Tema 2: Ungdomarna på Caring youth

- 7 Upplever du att ungdomar blir hjälpta? Hur? varför?
- 8 Krävs det något särskilt av ungdomarna som kommer till Caring youth?
- 9 Vilka ungdomar kommer inte till Caring youth?
- 10 Hur ser skillnaden ut på ungdomar som först kommer till centret- och när de sedan ta examen?
- 11 Hur tror du att ungdomarna blir bemötta av omgivningen innan och efter Caring youth? Skillnader/ likheter? Män/ kvinnor?

Bilaga 2, Intervjuguide engelska

Former beneficiaries

Theme 1: before Caring youth

- 1 What was the reason that you came to Caring youth?
- 2 How did you get in contact with Caring youth?
- 3 Did you have support from anyone when you came to Caring youth? If yes-who?
- 4 How did you feel that the community treated / responded to your situation? Are there any differences to boys?

Theme 2: During Caring youth

- 5 What kind of help did you need from Caring youth, in the beginning and during the program?
- 6 What expectations did you have for Caring youth and your participation?
- 7 What particular things have Caring youth helped and supported you with?
- 8 How can you describe your relationship with the staff and the other beneficiaries at Caring youth?
- 9 Say three positive and three negative experiences of your time at Caring youth? How have they affected you?
- 10 What knowledge do you bring with you from Caring youth?
- 11 How has it been for you when you have finished the program at Caring youth?

Theme 3: After Caring youth

- 12 Is there any difference with your life after Caring youth? In what way?
- 13 How have the experiences and the skills from Caring youth equipped you for the time now? What has been especially useful? Do you face any challenges now?
- 14 Is there any difference in how the community treat and met you after Caring youth? From you background and your work today. Can it be difference for boys?

- 15 If the answer is yes at question 2- do you still get support from your family and friends?
- 16 If the answer is no at question 2- do you receive any support from your family and friends today?

Beneficiaries who are still attending Caring youth:

Theme 1: before Caring youth

1. What was the reason that you came to Caring youth?
2. How did you get in contact with Caring youth?
3. Did you have support from anyone when you came to Caring youth? If yes-who?
4. How did you feel that the community treated / responded to your situation?
Can it be difference for boys?

Theme 2: During Caring youth

5. What kind of help do you need from Caring youth, in the beginning and during the program?
6. What expectations do you have for Caring youth and your participation?
7. What particular things do Caring youth help and support you with?
8. How can you describe your relationship with the staff and the other beneficiaries at Caring youth?
9. Say three positive and three negative experiences of your time at Caring youth? How do they affect you?
10. What knowledge do you bring with you from Caring youth?
11. How do you think it will be when you finished the program at Caring youth?

Theme 3: After Caring youth

12. How do you think that life is going to be after Caring youth?
13. How do you think that the experiences and the skills from Caring youth has equipped you for the time after? What can have been especially useful?
14. Do you think that there is Is there any difference in how the community treat and met you after Caring youth? From you background and your work today. Can it be different for boys?

The social workers at Caring youth

Theme 1: The work at Caring youth

- 1 How did you come to work at Caring youth?
- 2 What is the best thing working at Caring youth?
- 3 Are there any disadvantages working at Caring youth?
- 4 What could be improved at Caring youth? In times of what?
- 5 How do you help the beneficiaries? From you as a social worker.

Theme 2: The beneficiaries

- 6 Do you think that the beneficiaries get help? How? Why?
- 7 Is there something in particular that the youths require being a part at Caring youth?
- 8 What youths doesn't come to Caring youth?
- 9 What is the differences between the youths in the beginning of Caring youth and in the end?
- 10 How do you picture the youths being treated and faced from the community and society before and after Caring youth? What's the differences and the similarities? Differences boys and girls?

Bilaga 3, Information och samtyckesbrev

Hej! Vi heter Emelie och Siri och kommer från Sverige där vi studerar på socionomprogrammet vid Göteborgs universitet. Vi skriver en C-uppsats om socialt arbete utifrån Caring youth. Vårt främsta syfte med studien är att utforska hur ungdomarna på Caring youth uppfattar hjälpen socialarbetarna ger. Vi vill även titta på hur socialarbetaren resonerar kring hjälpen de ger till ungdomarna och sätta det i relation till varandra.

Vi kommer göra intervjuer där varje intervju kommer ta 30 minuter -1 timme. Vi har förberett frågor och lämnat utrymme för andra tankar. Vi kommer spela in intervjuerna och använda det insamlade materialet för transkribering och plocka ut det som känns relevant för vår studie. Det är enbart vi som kommer hantera materialet säkert fram till publicering och efter det kommer alla ljudinspelningar raderas. Vi garanterar en full anonymitet av intervjupersonerna däremot kommer verksamheten inte anonymiseras. Studien är helt frivillig och du att behöver inte besvara alla frågor samt kan du avbryta intervjun under tidens gång.

Har du några frågor kan du ställa dom innan, under och efter intervjun. Vi är glada och tacksamma för din medverkan!

Med vänliga hälsningar, Siri och Emelie.

Kontaktuppgifter:

Siri Hammenberg

Mail: siri.hammenberg@hotmail.se

Telefon: 0046768904272

Emelie Nilsson

Mail: emelienils@gmail.com

Telefon: 0046727084742

Bilaga 4, Information and consent letter

Hello! We are Emelie and Siri, two social worker students from Gothenburg University in Sweden. We're going to do our bachelor thesis about social work in Kampala, Uganda. The thesis is based on Caring youth. The aim of the study is to explore how the beneficiaries at Caring youth perceive the help from the social workers. We also want to focus on how the social workers think about the help they give to the beneficiaries.

We're going to conduct interviews and each interview will take about 30 minutes-1 hour. We have prepared questions and left space for other thoughts and discussions. We will record the interviews and use the material collected for transcription and pick out what feels relevant to our study. The material will be kept safe and handle by us until publication, after that the audio recording will be deleted. We guarantee the participations full anonymity however the organization will not be anonymous. The study is voluntary and you chose what questions you want to answer. You're welcome to cancel and stop the interview at any time.

If you have any further questions, don't hesitate to contact us at any time. We are very pleased and grateful for your participation!

Kindly, Emelie and Siri.

Contacts:

Siri Hammenberg

Email: siri.hammenberg@hotmail.se

Phone number: 00256772500704

Emelie Nilsson

Email: emelienils@gmail.com

Phonenumber:0046727084742